

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1980

Αριθμός Φύλλου 29

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111, ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΙΖΑΝΟΣ

Γράμματα που πήραμε

Του Γιάννη Δ. Παϊζάνου

Από την Αμερική πήραμε μακροσκελέστατο γράμμα από τον θερμό συμπατριώτη μας Κ. ΣΒΑΡΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΗ πλημμυρισμένο από ανώτερα αισθήματα τόσο για την επιτυχία των σκοπών του Συλλόγου, όσο και για την έντονη επιθυμία του να δει το χωριό να αναβιώνει για το καλό αυτών που μένουν εκεί.

Μεταξύ των άλλων γράφει: «Το πρόγραμμά σας είναι άριστο, παρακαλώ εξακολουθήσατε με όλες τις δυνάμεις σας και με τις ελπίδες πάντοτε στο πλευρό σας».

Πιο κάτω αναφέρεται στις 20.000 δρχ. που έστειλε στην ύψη του Όλγα στη μνήμη των 4 αδελφών του, καθώς και για την συνδρομή της «Ν» που ύστερα λαμβάνει με έντολη του στην κ. Βρόντου της Μπεζουλάς, ηλικιωμένης ξαδέλφης του.

Επίσης, αν και δεν του είναι εύκολο, έγραψε γράμματα σε γνωστούς του οικονομικά ισχυρούς, για να βοηθήσουν το Π.Κ. και έλπίζει να ανταποκριθούν αν όχι όλοι, τουλάχιστον μερικοί.

Τελειώνει το γράμμα του ως εξής: «Τον ερχόμενο Οκτώβριο θα σας στείλω ένα σεβαστό ποσό πλεον των 500 δολλαρίων ως πρώτη δόση των 50.000 δρχ. που σας υπόσχομαι τώρα. Τα υπόλοιπα θ' αρχίσω να τα στέλλω όλα εις δύο ακόμη δόσεις το γρηγορότερο το 1981 δια μέσου του κ. Βασαρδάνη ή της Όλγας. Μέχρι τώρα στην ζωή μου ο λόγος είναι καλύτερα από συμβόλαιο.

Εύχομαι και παρακαλώ, με την βοήθεια του Θεού, να κάνουμε και άλλα ανώτερα πράγματα. Μάθετε ότι στις 15 Φεβρουαρίου 1981 θα είμαστε παντρεμένοι 50 χρόνια (χρυσό γάμο) δι' αυτό ενόμισα, θα ήτο θεάρεστος πράξις να κάνω την δωρεά των 50.000 δρχ. για το Π.Κ. ευχαριστούντες τον Θεόν δια όλα τα αγαθά που μας έδωσε και δίδει τώρα στα γεράματα».

Ο κ. ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ αν και μας παρακαλεί να μη δημοσιεύσουμε σχετικά με την προσφορά του των 50.000 δρχ. το κάνουμε γιατί είμαστε βέβαιοι πως ο λόγος του είναι συμβό-

λαιο και η περίπτωση του μοναδική που αξίζει προβολής μήπως βρεθούν μιμητές του τώρα που το Π.Κ. αν και έφθασε στο τέλος του χρειάζεται αρκετά χρήματα για τον εξοπλισμό του, για να λειτουργήσουν σωστά, τόσο οι αθουσες των πολιτιστικών εκδηλώσεων όσο και ο Ξενώνας.

Απαντώντας στο γράμμα του υπέροχου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΒΑΡΝΑ μία εύχη κάνουμε να καταρρίψει το ρεκόρ μακροζωίας, εύλογώντας ο Θεός τα ανθρώπινα έργα, για το καλό όλων.

Επίσης ο κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΧΙΣΜΕΝΟΣ με διάκριση και μετριοφροσύνη μας γράφει και τα εξής μετά από παρακλήση του κ. Παν. Ποδηματά: «Σας γράφω κάτι, μόνο που δεν ξέρω αν το επάγγελμα του ανταποκριτού το επιτρέπει να καυτηριάζει ή να σατυρίζει και να λέει αυτά που θέλει να πει, γιατί από ότι βλέπω και ακούω στην Τηλεόραση και τον καθημερινό τύπο, οι περισσότεροι λένε και γράφουν αυτά που τους λένε τ' αφεντικά τους έξυπνητώντας οικονομικοπολιτικές σκοπιμότητες... μα η εφημερίδα μας, που την περιμένουμε με λαχτάρα κάθε μήνα, δεν είναι πολιτική και δεν πρέπει να συμβαίνει το ίδιο».

Κε Σχισμένε η εφημερίδα μας είναι άκομμάτιστη, μα όχι και άπολιτική. Με γνώμονα το συμφέρο της περιοχής μας, για μια καλύτερη διαβίωση αυτών που μένουν εκεί, με χαρά θα περιμένουμε συνεργασίες σας που θα καυτηριάζουν και θα σατυρίζουν τους άρμόδιους, με το λεπτό σας χιούμορ, για παραλείψεις τους, ή αδιαφορία για την περιοχή μας. Ναί, και ο γιός σας θα μπορούσε να είναι καλός συνεργάτης της «Ν» με το πιο πάνω πνεύμα, γιατί όπως λέει και ο ίδιος, «τό μήλο που θα πέσει; κάτω από την μηλιά».

Οι νέοι του Συλλόγου μας με χαρά θα συνεργάζονταν μαζί του σε θέματα πολιτιστικά της περιοχής, γιατί και τον περιμένουν να πλαισιωθεί μαζί τους.

Ι. Δ. Π.

Τὰ Νεβροπολίτικα Σωματεία καὶ ἡ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ

καὶ τοὺς συγχωριανούς τους νὰ περάσουν
τις μέρες τοῦ Πάσχα χαρούμενα κί-
εὐτυχισμένα με τοὺς δικούς τους
ΣΗΜ.ὸ Ἀπό βλάβη τοῦ τυπ. γραφείου δὲν δῆλκε πρὶν τὸ
Πάσχα ἡ «Ν».

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ο Σύλλογός μας στην προσπάθειά του να λειτουργήσει φέτος το καλοκαίρι τόσο το Πνευ Κέντρο όσο και τον Ξενώνα. Παρακαλούμε τους συγχωριανούς να βοηθήσουν με ιδέες ή και άμεση ανάληψη των πιο κάτω έργων.

1. Κατασκευή κάγκελων στις σκάλες και τα μπαλκόνια.
2. Πόρτα της εισόδου, ξύλινη.
3. Τοποθέτηση τζαμιών.
4. Προμήθεια ειδών υγιεινής πλακάκια ή σέτ, τοποθέτηση.
5. Προμήθεια ειδών εξοπλισμού Π.Κ. και Ξενώνα και
6. Απαλλαγή από τα νερά του ίσογειου, αποχέτευση.

Οι ενδιαφερόμενοι ως τηλεφωνήσουν στην Κορδίτσα στο Γ. Κατσάκο. τηλ. 23961, στο χωριό τον Π. Ποδηματά τηλ. 5228 ή στην Αθήνα Θ. Κατσάκο τηλ. 713273 και Γιάννη Παϊζάνο τηλ. 6510.454

Από το ΔΣ του Συλλόγου

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ Τ. Ν.

Την Κυριακή 23 του Μάρτη 1980 συγκλήθηκε στα γραφεία του συλλόγου μας η τακτική Γενική Συνέλευση του Τ.Ν. συλλόγου Μεσσηνικολιτών.

Θέματα για συζήτηση ήταν:

1. Η σημερινή κατάσταση στο σύλλογο.
2. Εφημερίδα.
3. Απολογισμός δράσης της χρονιάς που πέρασε.
4. Προγραμματισμός δουλειάς για τον καινούργιο χρόνο.
5. Έκλογή νέας ΔΣ του Τ.Ν.

Στη συζήτηση πήραν μέρος όλοι οι παρευρισκόμενοι νέοι, έγινε ανταλλαγή γνώμων και συζήτηση όλων των θεμάτων, κα ταλήγοντας μάλιστα σε συγκεκριμένες αποφάσεις.

Για τη σημερινή κατάσταση στο Σύλλογο, εκτιμήθηκε, ότι η στάση των Νέων ήταν άμογη Προσπάθησαν με κάθε τρόπο να συντελέσουν στη σωστή λειτουργία του συλλόγου και στην

προώθηση λύσεων των προβλημάτων του χωριού. Η στάση αυτή των νέων του συλλόγου μας θα εξακολουθήσει να τηρείται αποβλέποντας πάντα στο καλό του χωριού και των συγχωριανών μας.

Για την εφημερίδα, η Γενική Συνέλευση κατέληξε στην απόφαση να επανασυσταθεί, και να αρχίσει να λειτουργεί κανονικώς Συντακτική Επιτροπή, άπαρτι ζόμενη από νέους και μεγάλους, με τον σκοπό να επιμελείται το περιεχόμενο του κάθε φύλλου, πιστεύοντας ότι αυτό θα συντελέσει στο ποιοτικό ανέγασμα της «Νεβρόπολη».

Η απόφαση αυτή μεταφέρθηκε στο ΔΣ του Συλλόγου, το οποίο την αποδέχτηκε. Έτσι δημιουργήθηκε 7μελής Συντακτική Επιτροπή αποτελούμενη από τους κ.κ. Θ. Κατσάκο, Σ. Αδάμο, Γ. Παϊζάνο, Θ. Ποδηματά, Β. Τσαγανού, Χ. Παπαϊωάννου και Χ. Μηλίτη.

Η δουλειά του Τ.Ν. στη χρονιά που πέρασε κρίθηκε θετική. Βέβαια, διατυπώθηκε η σκέψη, ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε περισσότερα. Πάντοτε υπάρχουν δυνατότητες, που ίσως άρισμένοι λόγοι, ανεξάρτητα από τη θέλησή μας, μας αναγκάζουν να μη τι αξιοποιούμε.

Στην περασμένη χρονιά ιδιαίτερα αξιόλογες ήταν οι εκδηλώσεις των νέων στον πολιτιστικό τομέα όπως η ποιητική βραδιά ή αφιερωμένη στο Ρίτσο, οι εκθέσεις βιβλίου και ζωγραφικής στο χωριό το καλοκαίρι και οι εκδηλώσεις οι αφιερωμένες στο παιδί, που δημιουργήσαν μια πνευματική και καλλιτεχνική κίνηση στο χωριό και είχαν μεγάλη απήχηση στους συγχωριανούς μας.

Με την πείρα, που ήδη έχω με αποκτήσει από παρόμοιες εκδηλώσεις και με τη βοήθεια βέλη να βοηθήσουμε στο ανέγασμα του επιπέδου των συγχωριανών μας, προχωρούμε στη νέα χρονιά, με τον ίδιο πάντα ένθουσιασμό, με πολλά σχέδια για μια αξιόλογη προσφορά.

Για να μπορέσουμε όμως να κρατήσουμε τη συνοχή των νέων και την ανεβασμένη δραστηριότητα του τμήματος, ζητάμε την μεγαλύτερη συμμετοχή όλων των νέων συγχωριανών μας που βρίσκονται στην Αθήνα.

Η παρουσία τους και η δουλειά τους στο σύλλογο είναι απαραίτητη.

Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος Νέων του Συλλόγου μας τελείωσε με τις επίσημες αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέας Διοικούσας Επιτροπής.

Στην καινούργια Διοικούσα Επιτροπή εκλέχτηκαν οι: Ιάσωνας Ποδηματάς, Β. Τσαγανού, Νίτσα Κατσάκου, Γιώργος Η. Κρανιάς και Λάκης Χαλκιάς.

Αναπληρωματικά μέλη: Σ. Καπέκας, Χ. Μηλίτη και Χ. Χαλκιάς.

ΜΕΡΕΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΗ Η ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Με τρεις χιλιάδες τρακτέρ οι αγρότες της Καρδίτσας από κλεισαν την πόλη ζητώντας την ικανοποίηση των αιτημάτων τους που είναι:

- α) Επέκταση της πλημμυροπάθειας σε όλες τις ζιμιές, ανεξάρτητα από το ποσοστό και σε όλες τις καλλιέργειες, τεύτλων, θαμνακίου και σιτηρών (Η κυβέρνηση αποζημιώνει μόνο εκείνους τους αγρότες που έπαθαν ζημιές από πλημμύρες σε ποσοστό 50% και πάνω)

β) Ρύθμιση αγροτικών χρεών για 10 χρόνια, χωρίς τόκους.

γ) Δανειοδότηση και χορήγηση λιπασμάτων, φαρμάκων και σπόρων σε όλους τους αγρότες ανεξάρτητα αν χρωστούν.

Συλλαλητήρια συμπαραστάσεως προς τους αγρότες της Καρδίτσας έκαναν και οι αγρότες της Λάρισας και των Τρικάλων.

Η Ένωση Μεσσηνικολιτών της Αθήνας συμπαρίσταται στους αγρότες της Καρδίτσας για τη δίκαιη επίλυση των αιτημάτων τους.

Οργανώνεται στο Ζάππειο η Β' Πανελλαδική έκθεση ποτών

Για μια βδομάδα από 20 έως 27 Απριλίου, θα λειτουργήσει η Β' Πανελλήνια Έκθεση Ποτών (Π.Ε.Π.) με ιδιωτική πρωτοβουλία δυστυχώς με στόχο την προβολή των Έλληνικών ποτών, στο κύκλωμα των οποίων ασχολείται σημαντικό μέρος του Εργατικού δυναμικού της Χώρας.

Στην Π.Ε.Π. θα πάρουν μέρος 49 εκθέτες φέτος, ενώ πέρσι ήταν μόνο 36.

Κατά την γνώμη των οργανωτών θα μπορούσαν να είναι ακόμη περισσότεροι αν είχε βοηθήσει και η Κρατική πλευρά.

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη, εκτός από την 23η Απριλίου που θα την επισκεφτούν, μετά από πρόσκληση των οργανωτών οι πρατηριούχοι (κάβες κλπ.) αλλά και επιχειρηματίες όμογενείς του Εξωτερικού, που παύουν, κατά εύτυχη σύμπτωση, μέρος στο Πανόμογενειακό Συνέδριο Επενδύσεων, με την πε-

ποίηση πως θα κλειστούν πολλά συμβόλαια, για πωλήσεις αλλά και εξαγωγές μεγάλης αξίας.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΕΚΘΕΣΗ ΖΟΓΡΑΦΙΚΗΣ

Μετά από την περσινή επιτυχία της έκθεσης Ζωγραφικής ο σύλλογός μας αποφάσισε να την επαναλάβει & φέτος στα γραφεία του συλλόγου μας Λυκούργου 10 στη στοά, 4ος όροφος, γραφείο 62. Η έκθεση θα γίνει με έργα έρασιτεχνών ζωγράφων από την περιοχή της Νεβρόπολης.

Η έκθεση θα είναι ανοικτή για μια εβδομάδα από 20 μεχρι 27 Απρίλη και ώρες 6-9 μ.μ. κάθε μέρα εκτός τις Κυριακές 20 και 27 που θα είναι άοικη και τις πρωινές ώρες 10 - 1 π.μ.

Είσοδος ελεύθερη.

Η ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Του Γιώργου Βελέτζα

Πικρά μαντάτα ας φαίρνει το 4ο Ευρωπαϊκό σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Οκτώβρη και άσχοληθηκε με τη συστηματική ανάλυση της δημογραφικής πολιτικής.

Όπως διάβασα στις εφημερίδες οι Έλληνες επιστήμονες τόνισαν με ιδιαίτερη ανησυχία πως, αν συνεχισθεί με τον ίδιο ρυθμό η αύξηση του πληθυσμού του τόπου μας σε είκοσι χρόνια οι γεννήσεις θαχουν ίσο φάρισει τον άριεμό των θανάτων με τάση να μειωθούν ακόμα περισσότερο Κί' εξηγούν οι έπιστήμονες, τούς λόγους που αναγκάζουν τούς πολίτες της κάθε χώρας να ρέπουν προς την υπογεννητικότητα.

Διαβάζοντας τα πάρα πάνω ξερχεται στο μυαλό μου η γονιμότητα του πληθυσμού του τόπου μας στα πρό του πολέμου χρόνια. Μπορώ να πώ πως όλοι οι φαιλιτες τότε ήταν πολυτεκνοι. Για την βεβαιότητα αυτών που γράφω άς ρίξει κανει μια ματιά γύρω του. "Ας κοιτάξει πόσα παιδιά μεγαλώνει και άς αναλογηθεί μαζί με πόσα αδελφια του μεγαλώσε ο ίδιος. "Απ' τη σύγκριση αυτή άβίαστα βγαίνει το συμπέρασμα πως είμαστε όλοι υπεϋθυνοι για την υπογεννητικότητα στον τόπο μας. Δέν θα προσπαθώ να γράφω για τούς λόγους του φαινομένου αυτού γιατί είναι πολλοί και ο χώρος περιορισμένος.

Σήμερα θάθελα κάτι εύθυμο κι άσχετο με τις καθημερινές σκοτούρες γιατί άρκετά βάσανα στιβάχτηκαν στα δικά μας χρόνια και έχουμε τόση ανάγκη λίγης ξεγνοιασιάς.

Η πεδινη περιφέρεια ανάμεσα Καρδίτσα - Τρίκαλα ήταν στα προπολεμικά χρόνια ένας έλεινός τόπος. "Αφάνταστη μίξερια μάστιζε τον πληθυσμό. "Ολότελα παρατημένοι οι άγρότες ζούσαν μέσα στην άθλιότητα και στη βρώμα, άρμονικά τατα ζώα κι' άνθρωποι. Οι διάφορες άρρώστιες θερίζαν κυριολεκτικά με μπροστάρη την έλονοσία που έκανε θραύση. "Η το κοιλυφία όργιαζε. "Η παιδική θνησιμότητα είχε φτάσει σ' άνησυχιακή έπίπεδα κι' η άγραμματοσύνη τύλιγε στα σκοτάδια της τούς άπόγονους του Περικλή και του Πλάτωνα.

"Αν σταθώ λίγο στο θέμα της έλονοσίας εύλογα μου γενιέται η άπορία και προσπαθώ να βρω τούς λόγους που άνάγκασαν τον βακτηριολόγο Λαβεραν άπ' τη Γαλλία να πάει στο "Αλγέρι το 1878 να μελετήσει τα της έλονοσίας και να ανακαλύψει το γνωστό πλασμάδιο ΛΑΒΕΡΑΝ. Μπορούσε κάλλιστα νάρθει στον κάμπο της Καρδίτσας και θάταν και πιό κοντά στον τόπο του. "Αλλ' αυτό είναι θέμα δικό του και δέν μάς πέφτει λόγος. "Ελονοσία και κακή διατροφή είχαν σαν συνέπεια την εξασθένιση των όργανισμών των κατοίκων και το ξεκληρίσμα άπό την πνευμονία που κάλπαζε με τα πρώτα κρύα του χειμώνα. "Αν μάλιστα λάβουμε ύπ' όψιν μας και την έλλειψη τ νώσημερινών άντιβιοτι-

κών. Τα περισσότερα θύματα της κατάστασης αυτής ήταν τα μικρά παιδιά που σαν νεοροί όργανισμοί δέν είχαν την δύναμη ν' άντιδράσουν σ' αυτό το κακό.

Οι ύγειονομικές υπηρεσίες της περιφέρειας έκαναν τα σχετικά διαθήματα στο τότε ύπουργείο "Υγιεινής αλλά χτύπαγαν στου κουφού την πόρτα. Κάποτε όμως ένας άνωτερος υπάλληλος του παρ ά πάνω ύπουργείου έπαιξε στην κρατική μηχανή και άποφάσισε να κάνει κάτι για την ταλαίπωρη αυτή έπαρχία. Φώναξε έναν υπάλληλο και του έδωσε έντολή να πάει επί τόπου και να έξετάσει την κατάσταση και να τον ένημερώσει.

Τότε οι κρατικοί λειτουργοί δέν ταξίδευαν με ύπηρεσιακά αυτοκίνητα ούτε διέθεταν ΙΧ αυτοκίνητα σαν σήμερα. Γι' αυτό ο υπάλληλος μαζί με την έντολή του προϊσταμένου του πήρε και το τραίνο των ΣΕΚ (σήμερα ΟΣΕ) και τράβηξε για την Θεσσαλία. Στο Δεμερλή κατέβηκε και μπήκε στο Θεσσαλικό τραϊνάκι (τόν κολοσσούρη) βγήκε στην Καρδίτσα το άπόγευμα και με κάποιο κάρο προωθήθηκε σ' ένα άπό τα παιδινα χωριά. Ποιο χωριό δέν ξέρω άκριβώς ίσως ο Παλαμάς πιθανόν η Κόρδα η το Βανάρι, άλλως τε αυτό δέν είχε σημασία, γιατί κοινή ήταν η μοίρα όλων αυτών των χωριών. "Εφτασε στο χωριό στο γέμμα του ή

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πρόσφεραν για την άποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου οι κ.κ. Τσιλιώνης Κων/νος 3000 "Αγορίτσας "Αγγελος 5100 Εύαγγελόπουλος Εωμάς 1000

Οι κ.κ. Κώστας και Πιπίτσα Βασαρδάνη αντί στεφάνου στη μνήμη της κόρης της Φωτούλας και του Σωτηρ. Π. Τσαγανού Ντίνα προσέφεραν 1.000 δρχ.

λιου και με το θαλιτσάκι στο χέρι κατευθύνθηκε στο μαγαζί του χωριού. Καφενείο, κουρείο, παντοπωλείο και χασάπικο μαζί κάτι σαν τα σημερινά σούπερ μάρκετ.

Βρήκε τον μαγαζάτορα άνε βασμένο πάνω σ' ένα τραπέζι προσπαδώντας να κρεμάσει στο νταβάνι μια ταινία μυγοπαγίδα για τις μύγες που άφθονούσαν στο μαγαζί. "Ο καλός έπαγγελματίας κατέβηκε άπό το τραπέζι και καλωσόρισε τον ξένο. "Ο ύγειονομικός με την σειρά του κάθισε και παρείγγειλε ένα καφέ άφου πρώτα δήλωσε την ιδιότητά του. "Ο μαγαζάτορας τούφερε τον καφέ αλλά τον κοίταζε καχύποπτα. Πιθανόν να τον πέρασε για κανένα υπάλληλο της "Αγοτράπεζας που θάρθε για καμιά προσημείωση κτημάτων των συχωριανών του για χρέη στην "Αγοτράπεζα. "Αλλη πληγή αυτή. Πάντα χρεωμένοι οι άμοιροι οι άγρότες. "Ανέλαβε όμως την ύποχρέωση να εδοποιήσει τούς άρμοδιους και σε λίγο έφθασαν ο Πρόεδρος, ο παππάς, ο δάσκαλος, ο Νωματάρχης και λίγοι άρχοντοχωριάτες. Καλωσόρισαν με χειραφία ο καθένας τον ξένο και παράγγειλαν τρατάρισμα. "Εφθασε ο καφετζής με το καραφάκι του ούζου και τα ποτηράκια σχήματος δακτυλίθρας. Για μεζέ φυσικά λίγα στραγάλια λές και χάθηκε λίγη πιπεριά τουρσί με λίγο άγνό ξύδι. Στη συζήτηση που άρχισε ο υπάλληλος έθιξε το θέμα που τον άφορούσε. Τους ρώτησε αν έχουν στο χωριό μπόλικο νερό. "Αν χρησιμοποιούν σαπούνι για καθαριότητα τους. "Αν τρών συχνά κρέας. "Αν είχαν άνετα σπίτια και πόσους έλονοσούντες είχαν στο χωριό.

"Απογοητευτικές ήταν οι άπαντήσεις που πήρε στα έρωτήματά του. Και τότε τούς ρώτησε πόσα παιδιά έχει ο καθένας. "Η άπάντηση σ' αυτή την έρώτηση ήταν 5 - 10 παιδιά. Στη μείωση κι' αυτή την άπάντηση ο συνειδητός υπάλληλος κι' έκλεισε το φάκελλο.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο έπόμενο

Στο ζωολογικό κήπο

Σ' ένα κλουβι υπάρχουν κάτι πίθηκοι... Τούς λένε «άκροβάτες» Κάνουνε κόλπα και τινάζουν τα κατάμαυρα κορμιά τους στον άέρα... "Αν τούς κοιτάξεις καταπρόσωπο... θλέπεις με ρίγος, τούς μακρινούς σου, προγόνους να σου γνέφουν...

Σκιά

Μιλάω στη σκιά μου καθώς νωχελικά ξαπλώνει στο πλακόστρωτο... "Ενα σκούρο δίχτυ κόντρα στο φεγγάρι... που όλο μεγαλώνει κι όλο μου ξεφεύγει...!

ΡΑΝΙΑ ΖΟΥΚΑ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ-ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ

● Του Γεν. Γραμματέως Σωκράτη Πολύζου

Με ιδιαίτερη έπισημότητα έπραγματοποίησεν και φέτος ο Σύλλογός μας τον έτήσιο χορό στο κέντρο ΧΩΡΙΑΤΙΚΗ ΑΥΛΗ την 1-3-80.

Διά την έπιτυχία το Διοικητικόν Συμβούλιον κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια όπως κάθε χρόνο, προμηθεύοντας και άγοράζοντας διάφορα δώρα δια τη λαχειοφόρον άγοράν και την έξεύρεσιν κέντρου που να πληρεί τας έπιθυμίας των χωριανών μας με όρχήστρα Δημοτικών τραγουδιών.

"Αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας αυτής υπήρξε η αυθόρμητος προσέλευσις όλων περίπου των χωριανών που έλαβαν γνώσιν, προσκαλώντας μαζί των και φίλους που ήθελαν να διασκεδάσουν μαζί μας. "Ιδιαίτερη υπήρξεν η προσέλευση των νέων που έδωσαν έξαιρετικήν έμφαση στο κέφι και το χορό, δημιουργώντας μια εύχάριστη άτμόσφαιρα ένθουσιασμού και χαράς.

Τους παρευρισκομένους έξεφώνησε ο Γεν. Γραμματέως του Συλλόγου —άπόντος του Προέδρου ο οποίος δέν προσήλθε λόγω πένθους— ο οποίος τους εύχάρισθησε εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου δια την προσέλευσιν των στο χορό που έχει ως άπότερον σκοπόν την έπαφή του τόσο σκόρπια βρισκομαστε μακριά άπό την μεγάλη Πολιτεία που υζούμε. "Η προσέλευση είπεν αυτή φανερώνει πόσο ανάγκη συναντήσεως έχει ο ένας τον άλλον, έστω και δια λίγες ώρες, να βρεθούμε όλοι μαζί, να κουβεντιάσουμε να μάθω ο ένας για τον άλλον, και άπό κοινού να τσουγκρίσουμε τα ποτήρια εύχοντας ο ένας στην υγεία του άλλου. "Η πάνδημος συμμετοχή σας τιμούν ιδιαίτερα το χωριό μας και διδαι σε μάς σαν Διοικητικό Συμβούλιο μεγάλο κουράγιο να έργαζόμαστε περισσότερο με πιό μεγάλο ένθουσιασμό δια την πραγμάτωσιν των σκοπών του Συνδέσμου μας, εύχοντάς τους καλή διασκέδαση.

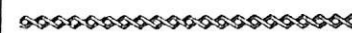
Μετά μίλησε άπό το Τμήμα Νέων η δίδα "Αλεξάνδρα Σκούφη η οποία εκ μέρους των νέων προσκάλεσε τούς νέους να πλαισιώσουν το τμήμα του Συλλόγου προσφέροντας ανάλογα έκαστος τις έλεύθερες ώρες του στο όργανωτικό πρόγραμμα δια την έκπολιτιστικήν και μορφωτική άνάπτυξη των νέων του χωριού μας, συμβάλλοτες κατά ενα τρόπο στο σκοπό και στους στόχους του συνδέσμου μας. Μετά το σερβίρισμα τον χορό ξεκίνησαν οι νέοι χορεύοντες Δημοτικά τραγούδια του τόπου μας. "Αν και ο Σύλλογός μας με κάποια διστακτικότητα έπραγματοποίησεν έφέτος το χορό λόγω του ότι έχασε άπό την οικογένειά του τον πρώτο Πρόεδρο και ίδρυτή του Συλλόγου μας Μάρκο Τσούλα, καθώς επίσης και τούς "Αντώνιο Σκούφη, Δημήτριο Γάτο και Γρηγορίου Σ. νέοι οικογενειάρχες δια τούς όποιους εις μνήμην των έτηρήθη ένός λεπτού σιγή, στο χορό προσήλθαν σχε-

δόν όλοι οι χωριανοί που βρίσκονται στην "Αθήνα και περίξ αυτής περιοχών, που δια της παρουσίας των έλάμπρυναν το κέντρο με το χαμόγελο, την διάθεσιν και το κέφι που αυτά είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά χαρίσματα στους χωριανούς μας που ξέρουν να άντιμετωπίζουν ψύχραιμα τις λύπες και τις χαρές.

"Επίσης κατόπιν παρακλήσεως μας και παρ ά την λύπην όλων μας δια τον άδικον χαμό όλων των άνωτέρω, μάς είπτε δύο ο τραγουδία και ο διακεκριμένος τραγουδιστής του χωριού μας Δημήτριος Κατοίκος ο όποιος καταχειροκροτήθηκε άπό τούς παρευρισκομένους.

Διά της παρουσίας των έτι μψαν τον χορό μας ο πρόεδρος και ο Γεν. Γραμματέως του Συλλόγου Μεσσηνικολιτών κ.κ. Κατσάκος και Παζζάνος καθώς και ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Βλάσδου κ. Γ. Τσιτσάς.

"Ο χορός τελείωσε με την λαχειοφόρον άγοράν που πρόθυμα όλοι οι χωριανοί άγόρασαν λαχεία δια την ένίσχυσιν του συλλόγου κερδίζοντας διάφορα δώρα.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

"Η Βασιλική "Ελ. "Αλεξοπούλου - Ποδηματά γεννήσε κοριτσάκι. "Η Φρειδερίκη Δαμασκ. Ζάχου επίσης άγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βαπτίστηκε το κοριτσάκι του "Ανδρέα Καζάση και του δόθη κε το όνομα Βαγγελίτσα. "Επίσης το κοριτσάκι του Χρίστ. "Αριστ. Κερασιώτου και όνομά της Βασιλική.

Τους εύτυχούς γονείς τους, εύχόμαστε να τα χαρούν γαμπρούς και νύφες.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

"Αρραβωνιάστηκε ο Χρ. Ι. Γιαννακόπουλος με την Μαρινέλλα. Θ. Καλαμάτα. Τους εύχόμαστε καλά στέφανα.

Γ Α Μ Ο Ι

Παντρεύτηκε ο Γιάννης του "Ηλ. Κατσιάκου με τη "Ελένη Μπούτα. Τους εύχόμαστε να ζήσουν με πολλούς άπογόνους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

"Εφυγαν για πάντα. Πέθανε στο Παρίσι και κηδεύτηκε στην "Αθήνα η μοναχοκόρη φοιτήτρια Πανεπιστημίου της Γαλλίας της Φωτούλας και του Σωτήρη Π. Τσαγανού ΝΤΙΝΑ.

Στους δικούς της εκφράζουμε θερμά συλλυπητήρια.

"Η Ζαχαρή Εύαγγελία του Χρίστου 88 χρόνων.

"Η Ζούκα "Ελένη του Γεωργ. 90 χρόνων και

"Ο Κορώνης Χρίστος του "Αθανασ. 91 χρόνων.

Τους δικούς τους συλλυπούμαστε.

Αναμνήσεις και περιπέτειες

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

του Αναστασίου Καρβούνη

Αν τύχαινε όπως καμία φορά συνήριζεται και με ρωτούσε κάποιος συμπατριώτης μας φίλος ή συγγενής να του πω ποιά ήταν το ωραιότερο Πάσχα της ζωής μου θα του απαντούσα. Δε με ρώτας καλύτερα να σου πω ποιο ήταν το χειρότερο; Για καλά και ευχαρίστα είναι κατά και να θυμηθής το καλύτερο, όμως ένα Πάσχα δύσκολο και αχαρο από αιτία κάποιο απρόβλεπτο άσχημο περιστατικό θές δε τές το θυμάσαι πάντα, δεν μπορείς να το ξεχάσης, και αν ο φίλος μου επιθυμούσε να με άκουση θα ήμουν πρόθυμος να του άφηγηθώ μια σκληρή εμπειρία που άπόκτησα πριν από πολλά χρόνια, μια περιπέτεια πέρα για πέρα άληθινή που με ύποχρέωσε να περάσω ένα από τα δυσκολότερα αν όχι το δυσκολότερο Πάσχα της ζωής μου. Έκείνο το πρωινό ξεκινήσαμε με τον γείτονά μου και φίλο Άποστόλη Μαλαμίτη να πάμε στο μύλο. Ήταν Μεγάλη Πέμπτη 14 Άπριλίου 1944. Λίγο πιο πριν ο πατέρας μου με είχε στείλει στο σπίτι του μακαρίτη του θείου μου Γιώργου Βλάτσιου επειδή έμεις τότε δεν διαθεταμε δικό μας ζώο, να ζητήσω το άλογο του που πρόσφατα κι αυτός είχε αγοράση τον τελευταίο εκείνο καιρό ένα άλογο κοκκινόξανθο σακατεμένο από τις κακουχίες και τα κρουσαγήματα από εκείνα που επέζησαν και επέστρεψαν από την Άλβανία που κάθε τόσο στραβομείαζε και παραπατούσε λές και ήταν έτοιμο να σωριαστεί. Βρισκόμαστε ακόμα υπό κατοχή, οι Γερμανοί δεν είχαν φύγει από τον τόπο μας και ο κόσμος παρ' όλο που είχε ξεπεράση και είχε συνέλθει από την τρομερή δοκιμασία της πείνας του σαρανταένα εξακολουθούσε όμως να αντιμετώπιζει σοβαρότατες επισιτιστικές και άλλες ανάγκες που του καθιστούσαν την ζωήν του πολύ δύσκολη και προδηματική έμεις τότε με δυσκολίες και κόπο είχαμε κατορθώσει δουλεύοντας μεροκάματο που τότε πληρωνόταν σε είδος να συγκεντρώσουμε 35 όκάδες καλαμπόκι και 15 όκάδες σιτάρι και έν ύψη των έορτών του Πάσχα άποφασίσαμε εκείνη τη Μεγάλη Πέμπτη να το πάμε στο μύλο. Φορτώσαμε λοιπόν τα ζώα με το φίλο μου και ξεκινήσαμε.

Μύλοι τότε στην περιφέρειά μας (έκτός βέβαια από το Μύλο του Πριονά στο Κρυόρεμα και του Παπαδούλη στην Τσούκα που ήταν έποχικοί και έργάζονταν τους δύο δυόμιση μήνες του χειμώνα) ύπήρχαν τέσσερεις δύο στα Καλύβια τα Μπεζουλιώτικα και συγκεκριμένα του Καλούτσα και του Κρανιά και άλλοι δύο άπέναντι χαμηλά στο χωριό Σερμένικου που τους χάριζε το ποτάμι ο νευροπολίτης και όπου την έποχή εκείνη ήταν πολύ όρμητικός και παγωμένος άφου κατέβαινε από τα μισοσκεπασμένα άκόμη από τα χιόνια βουνά των Άγραφων. Έμεις κανονικά θαπρεπε βέβαια να προτιμήσουμε και να πάμε σε έναν από του μύλους του Μπεζουλά που ο δρόμος και καλύτερος ήταν άλλά και περισσότερο γνωστός, για κάποιο ειδικό όμως λόγο άποφασίσαμε

κόβοντας δρόμο πλάι από της Βαβάς την Γούρνα να πάμε σε έναν από τους μύλους του Σερμένικου επειδή εγώ επί τη ευκαιρία έπρεπε να πεταχτώ για λίγο μέχρι το χωριό και να συναντήσω κάποιο συγγενικό μου πρόσωπο που θρισκόταν εκεί. Η διαδρομή όπως και το ύπο άέτησε ήταν άβλια. ο δρόμος γούρνες και βούλιες, κακά ψυχρά φτάσαμε όμως κάποτε στον προορισμό μας ξεφωρτώσαμε τα ζώα και βάλαμε το φορτίο στην ούρα για να περιμένουμε τη σειρά μας διότι και εδω δεν σταθήκαμε περισσότερο τυχεροί. Οι μύλοι λόγω των ημερών είχαν πολύ δουλειά και καταλήξαμε μετά άπά πολλές ώρες άναμονή να τελειώσουμε άργα το άπόγευμα, φορτώσαμε και ξεκινήσαμε για την έπιστροφή. Λίγο πιο κάτω στην άκροποταμιά σε κάποιο σημείο πο ύψηματί ζονταν ένα σχετικό άνοιγμα σταματήσαμε για μια λιγόλεπτη σύσκεψη με θέμα αν ήταν ή όχι προτιμώτερο να διακινδυνεύουμε να περάσουμε το ποτάμι και να έπιστρέψουμε στο χωριό μέσω Μπεζουλά — Μάλια κλπ άποφεύγοντας έτσι τις κακοτοπιές του δρόμου από τον όποιο είχαμε έλθη. Στο σημείο εκείνο άκριβώς που όπως είπα το πο

τάμι ήταν πιο άνοιχτό και ο δρόμος που συνέδεε τα δυό χωριά και τον διαπενούσαν οι χωρικοί το καλοκαίρι ή όταν το ποτάμι δεν ήταν πολύ έπικίνδυνο όρμητικό, επειδή όμως έμεις πριν από λίγο είχαμε αντίληφθει τον συγχωριανό μας Άποστόλη Παπαδημητρίου να διανυχωρούμενο κοντοσβάρδι μάρδ άλογο γυρίζοντας και αυτός άπό το μύλο πήραμε την άποφάση να το διαδούμε και έμεις.

Το νερό του ποταμιού στο πιο έπικίνδυνο σημείο του εκεί περίπου στο κέντρο έφτανε μέχρι την κοιλιά του άλόγου, ήταν βέβαια όπωσδήποτε παρκινδυνεμένο άλλά η άποφαση είχε πια παρθεί. Καβαλήσαμε τα άλογα πρώτος εγώ και σε άποσταση πέντε περίπου μέτρων ο Άποστόλης και κάναμε την άρχη.

Λίγο πριν φτάσω στο κέντρο και όταν η στάθμη του νερού ήταν κάτι παραπάνω από το γόνατο το άλογο σταμάτησε, έσκυψε το κεφάλι φύξερό και χτυπώντας το συγχρόνως δυνατά 2 — 3 φορές το νερό με το δεξί του πόδι γονάτησε ξάπλωσε του καλού καιρού και... άντε ώρα καλή. (Συνεχίζεται)

Σημερινή εικόνα της Αθήνας

Σπ. Ξένος

Μέσα σε τούτο το ντυνιά, που περπατά στους δρόμους, που έχει ανθρώπινη μορφή, και ζωγραφιά του πόνου, που έχει γίνει ενα ρομπότ, σε κάθε κίνηση του, και άπεγνωσμένα μάχεται, μή σβύσει ή ύπαρξη του, που κολυμπά σε ναυαγός, πιασμένος σε συντρίμια, που τρέμει μήπως σπαραχθεί άπ' τ' άδικα άγρίμια... Στη ζούγκλα όπου φαίνεται και λέγεται Άθήνα... που έμεινε μόνο τ' όνομα, από τα χρόνια εκείνα της Ιστορίας τα παλιά, Σωκράτη, Άριστέϊδη... που σήμερα όπως έγινε των ξένων το γρασιδί... Η πίστα κάθε χορευτή, παλιού ή και μοντέρνου, και προστασίας άσυλο, μορφής του κάθε ξένου που όλοι τους διατάζουν, και όλοι τους Κυβερνάνε, μου προκαλούν το έρώτημα, έτσι όπως το πάμε. Ποιό θάνατο το κατάντημα, και ποιο το φινάλε... όταν αυτοί διατάζουν, τι δρόμο να τραδάμε... Σε τούτη εδω την δύστυχη, την ταλαιπωρημένη την χώρα που την θαύμασαν, ντόπιοι, δικοί και ξένοι, που ούρανοξύστες γέννησε, στο πνεύμα της σοφίας, και πρόβαλε άθάνατες σελίδες Ιστορίας, που ήταν πηγή πολιτισμού σ' όλη την οίκουμένη, Δεν είναι κρίμα κι άδικο, τώρα να παραμένει, ένα άμπέλι ξεφραγο, του κάθε έπισκέπτη... Κι ο κοπιαστής ο γνήσιος σαν σέμπρος πλέον να στέκει; Όμολογώ είναι φρικτό αν το καλοσκεφτούμε, στη χώρα που μας γέννησε, σαν δούλοι πλέον να ζούμε... — Άτυχη Ψωροκώσταινα, χιλιοτραυματισμένη, στού Παρθενώνα πήγαινε και κεί γονατισμένη στον πρώτο τον πατέρα σου ει τον μεγάλο Δία, και πέστου άφου μας γέννησε, Δός μας Έλευθερία...

ΠΙΝΟΝΤΑΣ ΚΡΑΣΙΑ
"ΤΑΥΡΩΠΟΣ",
ΠΙΝΕΤΕ ΗΛΙΟ - ΚΛΙΜΑ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΚΟ ΚΑΙ
ΚΕΦΙ ΑΓΡΑΦΙΩΤΙΚΟ

Η "ΜΕΓΑΛΗ ΖΩΗ", ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Του ΓΙΩΡΓ. Κ. ΓΟΡΔΙΟΥ, φοιτητού

Δεκάδες νέοι φθάνουν κάθε μέρα στην Άθήνα. Στο σταθμό Λαρίσης και στους σταθμούς ύπεραστικών λεωφορείων ή σκηνή έπαναλαμβάνεται. Παιδιά φθάνουν από την έπαρχία με βαλίτσες γεμάτες όνειρα. Όνειρα για το μέλλον τους. Όνειρα για σπουδές, για δουλειά, άλλά και για γνωση. Γνωρίζουν άπο κοντά την πρωτεύουσα. Έχουν τόσα και τόσα άκούσει που το ενδιαφέρον τους έχει κεντριση. Θα γνωρίσουν την ζωή της Άθήνας, θα γίνουν κι αυτοί μέλη της κυψέλης της.

Για πόσους όμως το όνειρο δεν θάνα άπατηλό; Γιατί όλοι γνωρίζουμε το πόσο μεγάλη πλάνη ύπάρχει εδω. Πίσω από τη διτρίνα είναι ή σαπίλα που τόσο έπιμελειμένα κρύβουν. Θ' άντέξουν όμως τα παιδιά αυτά όλες τις δοκιμασίες; Οι περισσότεροι ναί. Θα φανούν άντάξι οι της έμπιστοσύνης των δικών τους και της εκτίμησης των συμπατριωτών τους.

Οι άλλοι όμως τι γίνονται; Μ' αυτό το ποσοστό θ' άσχοληθούμε.

Οι παρέες θάνα εκείνες που θα τους μύησουν στην μεγάλη ζωή... Ο άδύνατος χαρακτήρας τους θα παραδοθή σχεδόν άμα χητή, μπροστά στα τόσα που άκούε. Νομίζουν ότι τώρα άρχίζει ή «μεγάλη» ζωή τους. Πόση πλάνη ύπάρχει εδω. Θα ξεχάσουν τον σκοπό για τον όποιο ήλθαν, θα πάσουν να σκέπτονται τους κόπους που κάνει ο έρρημος και ζώμαχος πατέρας τους για να τους στείλει τα άπαραίτητα χρήματα. Τα χρήματα που δεν θα πάνε εκεί που πρέπει, άλλά θα πεταχθούν στις διασκεδάσεις. Θα ντυθούν με την τελευταία λέξη της μόδας, για να κάνουν... έντύπωση όπως νομίζουν! Κρύβουν τον τόπο καταγωγής τους, αντί να ναι υπέρφηνοι γι' αυτόν. Δυστυχώς συμβαίνει κι αυτό. Θα γυρίσουν την πλάτη με περιφρό-

νηση στο άκουσμα των τραγουδιών της ιδιαίτερης πατρίδας των. Αυτοί έχουν άγκαλιάσει την μοντέρνα μουσική, την «ντίσκο» όπως χαρακτηριστηκά την λένε, άσχετα αν άπ' αυτά τα ξενόφερτα τραγούδια με τον έξαλλο ρυθμό που θυμίζει κανιβάλλους δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Συνάξιμ με ύποπτα κλάμπ, ντισκοτέκ, μπάρ, καφετερίες και άλλα παρεμφερή (συναφή) κέντρα. Πλάκα, Όμόνοια, Κολωνάκι κι άλλες γνωστές περιοχές γίνονται τα στέκια τους, εκεί που φωλιάζει ο ύπ' αριθμ. 1 κίνδυνος για την νεολαία, τα ναρκωτικά! Η μεγάλη μαστίγια της σημερινής έποχής, που στέρνει τον θλεθρο στην νεολαία της Άμερικής και πολλών χωρών της Εύρώπης.

Κι αυτό το φρούτο προέρχεται από το έξωτερικό, που στην εξάπλωσή του έχει συμβάλει ο «ευύπόληπτος» τουρισμός. Σε ύποπτα στέκια θα διακρίνεις τα χλωμά πρόσωπά τους, το άπλα νές βλέμμα τους, είναι τα θύματα αυτής της τραγωδίας. Έχουν γίνει πετσι και κόκκαλο. Σιγά — σιγά εξαντλούνται και γίνονται ζωντανοί - νεκροί. Αυτά τα άτομα είναι καταδικασμένα πιά... (Κι όμως).

Αυτός είναι ο λεγόμενος «δυτικός» τρόπος ζωής. Ένας τρόπος που πάει ν' αλλοιώσει ότι σωστό και καλό ύπάρχει από την παράδοση, από τα ήθη και τα έθιμα της λεβέντικης έλληνικής γενιάς. Κι αν ένα μεγάλο ποσοστό της νεολαίας της Άθήνας έχει πάρει αυτόν τον κατήφορο, είναι παρήγορο και ένθαρρυντικό που ή μεγάλη πλειοψηφία έχει καταδικάσει κι άγωνίζεται ένάντια στις άπομιμήσεις και στην ξενομανία.

Αυτή είναι ή άλλη όψη της Άθήνας. Μία όψη που δεν πρέπει να κρύβεται, άλλά πάντα να λέγεται. Γιατί σήμερα ο κόσμος σήμερα δεν είναι... άγγελικά πλασμένος.

Ο θάνατος του Γέρο Δήμου

Έγέρασα μωρέ παιδιά σαράντα χρόνια κλέφτης τον ύπνο δεν έχορτασα και τώρ' άποσταμένος, θέλω να πάω να κοιμηθώ να πέσω να πεθάνω. Κάνετε το κιούρι μου φαρδι για να γυρίζω να στέκ' όρθός να πολεμώ και δίπλα να γεμίζω Και στη δεξιά του τη μεριά αφήστε παραθύρι να μπαίνει ο ήλιος του Μαρτιού τ' Αύγουστου το (φεγγάρι) Και ρίξτε μου τρεις τουφεκιές, και είπέτε στο Τιτάϊ ό Γέρο Δήμος πέθανε, ό Γέρο Δήμος πάει.

Στον Γιώργο Βασαρδάνη

Τι έχουν της Γιούρας, τα βουνά κι' ή ράχη της Κλεισούρας μην άνεμοι τα κυνηγούν, μήνα χιονάς τα φθάνει και δέρνονται κι' άγκομαχούν και στέκουνο δουρκομένα; Ούτ' άνεμοι τα κυνηγούν ούτε χιονιάς τα φθάνει μόνο θρηνούν τον σκοτωμό του Γιώργου Βασαρδάνη Γιώργο λεβέντη, ήρωα, άξιο παλληκάρι της Θεσσαλίας καύχημα, Άγράφων το καμάρι άτρόμητε πολεμιστή δεν λύγισες ποτέ σου τοματολογούν οι φίλοι σου και οι συμπολεμισταί σου Σε κλαίνε χώρες και χωριά τις χάριτες σου όλες Σε κλαίει ή Νεβρόπολη και ό ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑΣ

Τα δύο ποιήματα αυτά μας τα έστειλε ό ήγούμενος Άρχιμανδρίτης Γ. Καζάσης.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΖΩΗ

Ἀρχιμανδρίτη κ. Ψαρρά Ἰωάννη

Κάθε φορά που γίνεται λόγος για πνευματικά θέματα που βρίσκονται πέραν τῆς δυνατότητας τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὰ γνωρίσει εμπειρικά, τότε ἐξετάζεται μὲ σοβαρότητα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὸ πρόβλημα τῆς πίστεως στὸ Θεό. Καὶ ἐπειδὴ τὰ προβλήματα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, εἶναι τὰ περισσότερα πνευματικῆς φύσεως παρὰ υλικῆς, τὸ πρόβλημα τῆς πίστεως ἔρχεται συχνὰ στὴν ἐπικαιρότητα μὲ τὸ σπουδαῖο ἐρώτημα.

Ποιά ἡ ἀξία τῆς πίστεως στὴν καθημερινή μας ζωὴ;

Ἐρωτᾶται λοιπὸν συχνὰ κάπως ἔτσι: Τὸ νὰ πιστεύει κανεὶς στὸ Θεό, εἶναι αὐτὸ ἀπόλυτα ἀπαραίτητο καὶ σπουδαῖο πράγμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος ἀξίζει νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος καὶ μάλιστα νὰ χαίρει γι' αὐτό;

Νὰ εἶνα ἀξιοπρόσεκτο θέμα, γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ διατυπώσωμε λίγες σκέψεις.

Ἡ ἀπάντηση κατ' ἀρχὴν εἶναι: Ναι. Πρῶτα - πρῶτα, ἡ χριστιανικὴ πίστη εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ πολυτιμώτατο κεφάλαιο γιὰ τὴ ζωὴ του, γιὰτὶ αὐτὸς καὶ ἡ ζωὴ του δὲν εἶναι μόνον ενα μυστήριον ποῦ ὁ ἴδιος πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ ἐξιχνιάσῃ, χωρὶς φυσικὰ νὰ τὸ μπόρῃ μόνος του. Δηλαδή, νὰ μάθει ἀπὸ ποῦ ἦλθε, γιὰτὶ ἦλθε, γιὰτὶ ἦλθε καὶ ποῦ πηγαίνει, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ του εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ δυσκολώτερον πρόβλημα γιὰ τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπο, ἀφοῦ δὲν πρέπει ἀπλῶς νὰ ζῆσιν τὴ ζωὴ του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴ ζῆσιν σωστά.

Καὶ γιὰτὶ ἄραγε εἶναι πρόβλημα νὰ ζῆσιν σωστὰ κανεὶς τὴ ζωὴ του; Γιατὶ ἀπλούστατα ἡ ζωὴ τῶν σημερινῶν μάλιστα ἀνθρώπων δὲν εἶναι μονόδρομος. Χίλια δύο ἰδεολογικὰ μονοπάτια ἀνοίγονται μπροστὰ τῆς.

Πράγματι — κανεὶς δὲν τὸ ἀγνοεῖ — πῶς πολλὲς εἶναι οἱ ἀντιλήψεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὸ πῶς βαδίζεται σωστά, ἐπιτυχημένα ἡ ζωὴ μας.

Πολλοὶ τὴν θεωροῦν διαρκῆ ἐορτῆ, εὐκαιρία δηλαδή ἀπολαύσεων χωρὶς φραγμὸ καὶ ἠθικὸ νόμον. Τὰ πάντα ἐπιτρέπονται, θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα.

Σοῦ λένε: «φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκουμεν». Εἶναι ἡ ἐπικουρείος ἀντίληψη, ἡ παραχρησμὰ ἡδονῆς.

Μερικοὶ τὴν εἶπον «ἄχαρο παιγνίδι καὶ φοβερὸ ἐφιάλτη».

Ἄλλοι τραγουδοῦν: «φάρσα εἶναι ἡ ζωὴ». Ποιὸς λοιπὸν θὰ μᾶς πεί τί εἶναι ἡ ζωὴ, καὶ θὰ μᾶς δείξει πῶς βαδίζεται σωστά;

Οἱ ἄνθρωποι; Μὰ αὐτοὶ ἔκαναν τὰ πολλὰ ἰδεολογικὰ μονοπάτια, ποῦ παραπάνω εἶπαμε. Αὐτοὶ ἀνοῖξαν τοὺς πολλοὺς δρόμους, αὐτοὶ ἔδωσαν διάφορον νόημα καὶ σκοπὸ τὸ τέρμα στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ.

Γι' αὐτὸ μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς μόνον ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐκεῖνος ποῦ μπορεῖ νὰ δώσει σωστοὺς δείκτες στὴν πορεία τῆς ζωῆς μας, ποῦ θὰ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τοὺς ἰδεολογικοὺς γκρεμοὺς. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ μᾶς

πεί ἀπὸ ποῦ ἦλθαμε καὶ γιὰτὶ ἦλθαμε καὶ ποῦ πάμε. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ σταματήσῃ τὴν ἰδεολογικὰ σύγχυση καὶ νὰ γεμίσει τὴ ζωὴ μας μὲ νόημα, μὲ ἀξία καὶ μὲ ὠραίους καὶ υψηλοὺς σκοποὺς.

Τὸ εἶπε: «Αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ μοναδικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ πραγματικὴ ζωὴ. Κι' ἐκεῖνος ποῦ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ δὲν περπατήσει ποτὲ στὸ πνευματικὸ σκοτάδι, ἀλλὰ θ' ἀποκτήσῃ τὸ πραγματικὸ φῶς τῆς ζωῆς».

Ἀκολουθώντας λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος τὸν Ἰησοῦ «οἶδε ποῦ ὑπάγει»!

Μὲ τὴν πίστη στὸ Θεὸ καὶ τὴν ἀλήθειαν του, βλέπει καθαρὰ πῶς ἡ ζωὴ οὔτε παραχρησμὰ ἡδονῆς εἶναι, οὔτε φάρσα, οὔτε ἄχαρο παιγνίδι, ἀλλὰ καθήκον καὶ χρέος καὶ ἀποστολὴ καὶ πρόπαντὸς ὑψηλὸς σκοπὸς καὶ χάρα καὶ δημιουργία. Γι' αὐτὸ εἶναι καὶ προθάλαμος τῆς αἰωνιότητος καὶ ἐκτείνεται στὴν αἰωνιότητα, στὴν ἀπεραντωνσύνη, ὅταν κανεὶς τὴν ζεῖ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Ἀλλὰ στὴ ζωὴ του ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀντιμετωπίζει — ὅπως ξέρομε — μόνον προβλήματα πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προσανατολισμοῦ, προβλήματα ἰδεολογικὰ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἀναποδιὲς καὶ ἐλπίδες καὶ περιπέτειες.

Στὶς δύσκολες αὐτὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς μας ποιὸς θὰ μᾶς στηρίξει; Οἱ ἀνθρώπινες θεωρίες, γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὰ φαινόμενά τῆς; Ἀλλ' αὐτὲς, ὅπως εἴπαμε, φέρνουν περισσότερὴ σύγχυση, γιὰτὶ εἶναι πολλὲς καὶ ἀντίθετες μεταξὺ τους.

Γι' αὐτὸ μόνον ἡ πίστη στὸ Θεὸ εἶναι ἐκεῖνη ποῦ δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ λυγίσουμε. Γιατὶ αὐτὴ μᾶς δίνει τὴ δύναμιν νὰ βλέπουμε τὸν ἥλιον, ὅπως εἶπε κάποιος, ποῦ εἶναι κρυμμένος πίσω ἀπ' τὰ σύννεφα. Δηλαδή στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, μᾶς κάνει νὰ ἐλπίζουμε, νὰ καρτεροῦμε. Καὶ τοῦτο, γιὰτὶ χάρις στὴν πίστιν στὸ Θεὸ καὶ τὸ λόγο του: βλέπουμε τὴν πραγματικότητα τῆς δύσκολης στιγμῆς.

Στὴν περίπτωσιν αὐτῆ, ἄς θυμηθοῦμε δύο ἀνθρώπους τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σὺλλα, ποῦ ἐνῶ ἦταν κλεισμῆνοι στὴ φυλακῆ τῶν Φιλιππῶν, καὶ ἐνῶ ἦταν δεμένοι στὸ βασανιστικὸ ξύλον καὶ στὸ σῶμα τους ἦταν γεᾶτο πληγῆς, ἦταν χαρούμενοι καὶ προσευχόνταν καὶ ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν.

Ἡ πεποίθησιν ὅτι σὲ κάθε

μας δῆμα ἀπλώνει τὸ χέρι του ὁ Θεός, οἶνει φτερά στον ἄνθρωπο. Ἀπορεῖ πούλες φορές, ὅπως εἶπε κάποιος, νὰ κολαεῖ ὁ ἰδρωτὰς σὰν κομμάτια αἶμα ἀπὸ πανω μας, ἀλλὰ ἡ πίστιν νικαεῖ. «Ἡ θλίψιν μαζί μὲ τὴν πίστιν κατεργάζεται ὑπαυνην ἐλπίσιν οὐ καταισχύνει» βεβαιώνει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ στόμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν πίστιν κτίζει, ὅπως εἶπε ὁ Ἰησοῦς, τὴ ζωὴν στὸ δράχον. Μεγάλον πρόβλημα ἡ οικογένεια. Πῶς θὰ κτισθεῖ αὐτὴ ἡ φωνή; Πῶς θὰ γίνῃ λιμάνι καὶ ὄχι ναύαγιο;

Ἡ ἀπάντησιν εἶναι ὅτι: μόνον ἡ χριστιανικὴ πίστιν μπορεῖ νὰ τὴ σώσει. Γιατὶ μόνον ἡ πίστιν μπορεῖ νὰ δώσει σωστοὺς πνευματικοὺς καὶ ἠθικοὺς προσανατολισμοὺς στὰ μέλη τῆς καὶ νὰ διατηρήσῃ ἀσάλευτη μέσα στὶς μπόρες τῆς ζωῆς.

Κι' αὐτὸ, γιὰτὶ αὐτὴ μόνον ἐμπνέει στὰ μέλη τῆς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, καλλιεργεῖ καὶ διατηρεῖ τὴν ἀγάπην μεταξὺ τους, δίνει τὴν χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην.

Καὶ τέλος, ἡ πίστιν εἶναι τὸ πᾶν γιὰ τὴ ζωὴν μας, γιὰτὶ ἡ ζωὴν τελειώνει.

Τότε ἀκριβῶς χρειάζεται ἡ πίστιν, ὄχι μόνον γιὰ νὰ στηθεῖ ὁ σταυρὸς τῆς ἐλπίδας στὶς ψυχὰς ἐκεῖνων ποῦ ἔμειναν πίσω, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποῦ ἔφυγαν καὶ ξέρον ποῦ πηγαίνουν. Ἀλλὰ τί θ' ἀφήσῃ στὸ πέρασμά του; Ἄν δὲν ἔχει πίστιν, τότε, ὡς τότε, ἀκολουθεῖ ἡ λησμονία, τὸ χάος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡς ὑπαξιν, εἶναι ὁ τραγικώτερος καὶ δυστυχέστερος διαβάτης τῆς ζωῆς.

Γι' αὐτὸ κάθε ἄνθρωπος ποῦ βρίσκει τὴν πίστιν μένει ἱκανοποιημένος καὶ μάλιστα πανηγυρίζει τὸ γεγονός, ὅπως ὁ δεσμοφύλακας τῶν Φιλιππῶν. Γιατὶ βρίσκει τὸ φῶς, τὴν ἀγκυρὰ τῆς ἐλπίδας, τὴ σωστὴν πινακίδα, ποῦ τοῦ δείχνει ἀπὸ ποῦ ἦλθε, γιὰτὶ ἦλθε καὶ ποῦ πηγαίνει.

Ἄς κρατήσουμε λοιπὸν τὴν πίστιν μας στὸ Χριστὸν σὰν πολυτιμὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς μας. Καὶ ἄς χαίρομαστε καὶ ἄς δοξολογοῦμε τὸ Θεὸν ποῦ μᾶς τὴν χάρισε.

Ἄν ὅμως τὴ στεροῦμεθα, δὲν ἔχομε αὐτὸν τὸν θησαυρὸν, ἄς προσπαθήσουμε νὰ τὸν βροῦμε. Εἰλικρινὰ ἄς τὴν ἀναζητήσουμε κοντὰ στὸν Ἰησοῦ, στὴν θεῖαν του ἀλήθειαν, στὸ Εὐαγγέλιόν Του.

Μᾶς χρειάζεται. Εἶναι ἀπαραίτητη. Γιατὶ ἡ πίστιν εἶναι τὸ πολυτιμώτερον κεφάλαιον γιὰ τὴ ζωὴν μας.

+ Ἀρχ)της Ι. ΨΑΡΡΑΣ

ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ ΚΡΑΤΑ ΓΕΡΑ

Νάσαι καλὰ χωριὸ μου! Δὲν μὲ πειράζει πιά, ποῦ δὲν σὲ βρίσκω παντα ὑμειωμένο στους χάρτες ποῦ κυκλοφοροῦν. Μου ἀρκεῖ ποῦ σ' ἔχω στὴν καρδία μου καὶ σοῦ χρωστῶ πολλὰ. Με γραμματα τρανα σου οἶνω τὴ βεση σου στοὺς χάρτες ποῦ δὲν σὲ γράφουν, καὶ σ' ὄσους σὲ βρῶ, μεγαλώνω μέσα μου τὰ μικροῦλια γράμματα καὶ τὴν κουκιδίτσα δίπλα τους, καὶ σὲ βλέπω στὶς διαστάσεις σου τὶς πότε... κατω... τὴν ἐποχῆ.

Ἄς εἶσαι καλὰ χωριὸ μου! Ἄν ἡ φτώχεια ἀκόμα σὲ κυνηγᾷ, κι' ἂν οἱ μεσάζοντες καὶ οἱ ἔμποροι σὲ ξεζουμίζουν, ρουφώντας τὸν κατοίκων σου τὸν τίμιον ἰδρωτὰ, κι' ἂν οἱ «τρανοὶ» ἀδιαφοροῦν καὶ σὲ θυμοῦνται μόνον πρὶν ἀπ' τὶς κάλπες, μὴν ἀπελπίζεσαι. Γνωρίζεις, ἄλλωστε, καλύτερα ἀπὸ μένα ποῦμα παιδί σας, πῶς ἂν διακρίθῃς σὲ δύσκολους καιροὺς, στὴν λεβεντιά τῶν ξεροψημένων στὴ δουλειὰ ἀνθρώπων σου τ' ὀφείλεις.

Κλάτα καλὰ, γιὰτὶ ἂν ὡς σήμερα, οἱ Ἕλληνες δὲν γνώρισαν τὶς ὁμορφιὲς σου τὶς παρθενικῆς, οἱ Εὐρωπαῖοι τώρα, λέει, μὲ τὴν ΕΟΚ θὰ σὲ ἀνακαλύψουν. Θὰ θελήσουν ν' ἀγοράσουν τὶς ἐκτάσεις σου καὶ νὰ στεριώσουν στὴ γῆ σου τὸν πολιτισμὸν τους. Θὰ θελήσουν νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἀπλότητα ἀπ' τοὺς χωριανούς, διώχοντας τὴν παράδοσιν σου. νὰ ἐξορίσουν τὸ χαμόγελο, νὰ πονηρέσουν τὰ παιδιὰ σου..

Χωριὸ μου κράτα Φραγγέλι καὶ διώξε ὅτι ξένο σοῦ ποῦν δὲν ἀφομοιώνεται, ὅτι στὸ στόλισμά σου δὲν ταιριάζει. Θὰ θελήσουν νὰ σὲ γδύσουν, νὰ βγάλουν αὐτὰ ποῦ χρόνια τώρα συ-

νήθισες νὰ φορᾷς, καὶ νὰ σὲ κολήσουν ἄλλα στολίδια ἀλλόκοτα, νὰ σὲ συνήξουν σ' ἄλλα γούστα: Ν' ἀκούς, ἄς ποῦμε, παράξενους ἤχους καὶ νὰ κάνεις μαζί σπασπωδικῆς κινήσεις, ποῦ τὰ ράφτισαν βουσικὴ καὶ χορὸ. Παραξενεύεσαι ἔ; Μὰ ποτέ σου μὴν ἀπαρνηθεῖς τὸ κλαρίνον σου καὶ τὸ λεβέντικο τσάμικο σου!

Στάσου ἀγέροχα ὀρθῶ, κι' ὅταν θὰ δεῖς ὄντα ἀνθρώπινα, μὲ μπόλικες παραξενιές, ποῦ δὲ γέσεις καὶ μὲ χάπια, δίχως ὄμως νάχουν κρουολόγημα καὶ δίχως νὰ βήχουν! Μὴν ἀπορρήσεις πάλι, δὲν θάνα ἐξωγήνιοι μὰ γεννημένοι στὴ γῆ μας ἄνθρωποι, καὶ μὴν τοὺς παρεξηγήσεις, σὲ παρακαλῶ, γιὰτὶ τὸ φταίξιμο δὲν εἶναι καταδικὸ τους... Τὰ σύνορά σου μόνον καλὰ φύλαξε, καὶ εἶναι πολλῶν λογίων τὰ σύνορα ποῦ σουλαξε νὰ ἐλέγχεις, καὶ στὰ παιδιὰ σου ὀρθὰ - κοφτὰ, μ' ἀγάπην, μίλισε γιὰ χάπια, ἐνέσεις κι' ὄπια...

Θὰ φανοῦν στὰ μέλη σου οἱ «ἀετονύχηδες», οἱ οἰκοπεδοφάγοι, ποῦ θὰ βάζουν φωτιὲς στὰ ἐλάτια σου, καὶ τὴν ἐπομένη κιόλας, τὸ φίλον σου θὰ κάνουν. Ὅχι στοὺς ξένους ποῦ δειχνοῦν μπροστὰ φίλον σου καὶ πίσω φωτιὲς σοῦ βάζουν!

Κράτα τὰ ἐργαλεῖα σου τὰ γεωργικὰ καὶ τὰ παλιά κουζινικά, τοὺς ἀργαλειοὺς καὶ τὰ ὑφαντὰ, κι' ἄς σαρακώθηκαν, κι' ἄς τρίφτηκαν στὸ χρόνο, μὴν τὰ δωρίζεις πιά στοὺς παλαιτζήδες! Διατήρησε τὸ χαμόγελο, τὴν καθαρὴν ματιὰ, καὶ τὴν ἀπλότητα.

Κράτα, χωριὸ μου, κράτα γερά!

Ι. ΧΩΡΙΑΝΟΣ

Γιὰ τὸ παιδί σου...

Ἀφιερωμένο στὸν λατρευτὸν μου σύζυγον Τάσον Μαίρη Ἀν. Μήτσιου

Πέρασε μπόρες πιὸ πολλὲς πέρασε πίκρες τόσες πέρασε ὄρες δύστυχες μαῦρες ἡμέρες τόσες...

Κουράγιο κάνε ἔλεγε εἶν' ὁ Θεὸς μεγάλος θὰ φύγει ὁ παλιὸς καιρὸς θάρθει γιὰ μένα ἄλλος...

Γιὰ τὸ παιδί σου ποῦ μόχθησε τοὺς πόθους του νὰ κτίσῃ στὸν ἴσιον δρόμον τοῦ Θεοῦ θεμέλιον νὰ τοῦ στήσῃς

Γιὰ τὴν τιμὴν ποῦ πάλευε καὶ γκρέμισε τοὺς ἀδικούς πολέμους μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του κι' ἔφερε τὴν λευτεριάν στὴ χώρα του

Δεῖξτε του ἀγάπην θεῖκήν μὲς τὴν γλυκεῖαν θωριά σου κι' εὐτυχισμένο νὰ θρεθῇ μὲ τ' ἄλλα τὰ παινιδιά σου.

Πότισε τριγύρω του Θεῖε Κυβερνήτη αἰώνια ἀνάπαυσιν δὸς του πρόσμετρη συμπόνια στὸ μακρινὸ ταξίδι του αἰώνια.

Τὰ νεύματά σου ἄς θρεθοῦν μὲς τ' ἀκακὸν τοῦ πνεύμα πρὸς ἀγκαλιάζει σταργικὰ ἑπουράνιε Πατέρα.

ΡΟΞΑΝΗ ΕΛ. ΚΑΤΣΑΚΟΥ

Ὀρθοπαιδικός - Χειρουργός - Τραυματολόγος

ΣΠΟΥΔΑΣΑΣΑ — ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΑ & ΕΡΓΑΣΘΕΙΣΑ
ΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ
Συμβεβλημένη μὲ τὸ Δημόσιον — Μὲ σύγχρονα μηχανήματα
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: Καθ' ἑκάστην 5-8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει
Εἰς τὸ ἱατρεῖον τῆς ΠΑΤΗΣΙΩΝ 52, ΤΗΛ. 8212,948

Μεσενικολίτικα νέα

Ύπό τον Γραμματέα της Κοιν. Παν. Ποδηματᾶ

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε ο ετήσιος χορός των Μεσενικολιτών στην Καρδίτσα που έγινε την 1η Μαρτίου, στο φαντασμαγορικό κέντρο αυτής, το «Παυσίλυπο». Παρευρέθησαν περί τα 250 άτομα από το χωριό και κατεβήκαμε περί τους 30 μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος και ο Άστυνόμος. Τό κέφι και ο ένθουσιασμός κράτησαν άμειωτα μέχρι και τα τελευταία λεπτά της ώρας που μπορούν να λειτουργήσουν τα Κέντρα (2 μετά το μεσονύκτιο) ή όρχηστρα πολύ καλή έπαιξε τραγούδια για όλους τους χορούς και στην πίστα δεν έπεφτε κάτω ούτε θελόνα, που λέει ο λόγος.

Πριν αρχίσει η διασκέδαση ο Γραμματέας του συλλόγου Άχιλ. Παλαιοκαρίτης, είπε λίγα για τον Σύλλογο, τον σκοπό του, και το πρόγραμμά του, σχετικά με την κοινοτική ανάπτυξη του χωριού.

Κατόπιν ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Παυσ. Μηλίτης, χαιρέτησε τους επισκέπτες εκ μέρους της γενετήρας τους, σύστησε όμοινα και αγάπη μεταξύ των μελών του Συλλόγου και γενικά των Μεσενικολιτών έπου και αν βρίσκονται για το καλό του χωριού και αυτό των ίδιων και τέλος τους ευχήθηκε για μια καλή διασκέδαση.

Στη συνέχεια ο Περιελάς Μ. λαμίτης (ταμίας του Συλλόγου) ανέλυσε το πρόγραμμα του γλεντιού και κάλεσε τους προέδρους - Συλλόγου Κοινότητας και τα μέλη του ΔΣ και άνοιξαν τον χορό.

Τη φροντίδα και τη ρύθμιση της καταστάσεως για την καλύτερη επιτυχία της χορευτικής βραδιάς ανέλαβε ο ίδιος ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Τρύφων Σφήκας και τα μέλη του Συλλόγου Συμβουλίου Άθαν. Παζιάρης, Γεώργ. Κατσάκος, Λούλα Παζιάρη.

Μεγάλη επιτυχία είχε η λαχειοφόρος όπου πωλήθηκαν όλοι οι λαχνοί από τους διείσους ο Σύλλογος εισέπραξε 40.000 δραχμές τα δε δώρα προσφέρθηκαν από διάφορα καταστήματα και άλλα μέλη του Συλλόγου δωρεάν προς ενίσχυσή του.

Άς ευχηθούμε και του χρόνου.

Π.Π.

«Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης», σοφή ή λαϊκή παροιμία, αν λάβει κανείς υπόψη του και τον φετεινό Μάρτη που μας άλλαξε τον άδωξαστο στο κρύο και στα χιόνια, και γενικά την κακοκαιρία, μά έλα που δεν υπάρχουν και φράκτες με ξύλινα παλούκια, γιατί η πολυτέλεια τις αντικατέστησε με σίδερα καιτσιμέντα.

Το έτήσιο μνημόσυνο, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του, πρό έτους, αποδιώσαντος Γρηγορίου Ίωακείμ, πραγματοποιήσαν η σύζυγός, και τα παιδιά του, στην εκκλησία της ένορίας μας την 16.3.1980. Στο μνημόσυνο παρευρέθησαν οι συγγενείς και φίλοι του εκλιπόντος, και όλο το εκκλησίασμα ένωσε τη δέσή του για αιώνια ανάπαυση της ψυχής του αειμνήστου Γρηγορίου, και την εξΰψους βοήθεια στους οικείους του.

Κατά τον ίδιο τρόπο έγινε και το μνημόσυνο του, επίσης, πρό έτους αποδιώσαντος, Νικολάου Θεογιάννη το οποίο τελέστηκε την 23.3.80.

Παρ' όλο τον άποκλεισμό

με την Καρδίτσα και την άποκοπή της επικοινωνίας του χωριού -μας με την Πόλη, κατεβλήθη κάθε προσπάθεια από τους καθηγητές, τους δασκάλους, και τις λοιπές υπηρεσίες για τον λαμπρό έορτασμό της Έθνικής μας γιορτής της 25ης Μαρτίου 1821. Σ' αυτή σύμφωνα με το πρόγραμμα που καταρτίστηκε από τον πρόεδρο της Κοινότητας, τον έφημέριο, τους διευθυντές του Γυμνασίου και Δημοτικού σχολείου και τον Διοικητή του Σταθμού Χωροφυλακής Μεσενικόλα έγιναν οι έξι εκδηλώσεις. Γενικός σηματολισμός, χαρμόσυνη κωδωνοκρουσία και έννικα τραγούδια από τους μαθητές του Γυμνασίου και Δημοτικού σχολείου, το πρωί στους κεντρικούς δρόμους του χωριού. Δοξολογία στην εκκλησία, και έπικαιρη όμιλία της διδασκάλισσας Εύαγγελίας Παπαδημητρίου - Κωσιωρή. Έπιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο των πεσόντων, προσκλητήριο πεσόντων, τήρηση ένος λεπτού σιγής εις μνήμη τους, και κατάθεση στεφάνων στο Ήρω άπό τα Σχολεία, τις υπηρεσίες, και των αναπήρων πολέμου. Παρέλαση των μαθητών Γυμνασίου και δημοτικού Σχολείου μπραστά από τους έπισήμους, ποιήματα, σκέτες και χορούς από τους μαθητές των σχολείων και Έθνικός Ύμνος. Ίδιαίτερη έντύπωση έκανε η εμφάνιση και ο χορός των μαθητριών του Γυμνασίου ντυμένων όμοιόμορφα με τη στολή της Σουλιάτισσας. Τέλος έγινε η καθιερωμένη δεξίωση των έπισήμων και κατοίκων του χωριού στο κοινοτικό κατάστημα όπου προσφέρθηκαν γλυκά και αναψυκτικά.

Άπ' τις πολλές βροχές και τα χιόνια του φετεινού χειμώνα, έγιναν κατολισθήσεις σε μεγάλη έκταση στη θέση «Βοΰλιες» βορειανατολικό τμήμα του χωριού, όπου και πρό έτών παρυσιάζονταν βουλιάγματα, με αποτέλεσμα να πάθουν ρωγμές και να καταστούν επικινδύνως έτοιμόροπα τα σπίτια των τριών οικογενειών άδελφών Σπαντών και Βασιλικής Στεργίου. Η Κοινότητα διαδίδασε αίτησεις των πληγέντων στη Νομαρχία Καρδίτσας και υπενθύμισε τις άρμόδιες υπηρεσίες έγγραφως παλαιότερο έγγραφο της Κοινότητας για την ίδια υπόθεση με το όποιο ζητούσε όπως οι ύπηρεσίες γνωματεύσουν και κατασκευάσουν άντικατασθητικό έργο στην περιοχή αυτή.

25 Μαρτίου η πρώτη άνοιξιάτικη ήμερα, ύστερα από συνεχιζόμενη κακοκαιρία. 3 - 4 χελιδονάκια φεμυγίζον πάνω από τη στέγη της εκκλησίας μεταφέροντα το χαρούμενο μήνυμα της άνοιξης, μουνμιας άλλαξε η όψη της φύσεως και ύστερα στο το λουλούδιασμα των μυδαλιών και οι κρονιές γέμισαν από κτριωπά άνθη. Πρίτς Μαρτάκου μ'

Με δύο έκατομμύρια δραχμές χρηματοδοτήθηκε για το 1980 ο Σύνδεσμος ύδρευσεως των Κοινοτήτων Μεσενικόλα - Μορφουβουνίου - Κρουναρίου, εκ των οποίων 900.000 δραχ. δάνειο, και 1.100.000 δραχ. έπίδότηση, για την πληρωμή στον εργολάβο κατασκευής του έξωτερικού έργου ύδρευσεως, ο φειλές του έτους 1979, και την συμπλήρωση των τελευταίων έργων όπως την τοποθέτηση συσκευής χλωρίσεως του νερού και την μεταφορά ηλεκτρικού ρεύματος στον τόπο που θα λειτουργεί ο μηχανισμός αυ-

τός της χλωρίσεως.

Εξόρμηση για δεινροφύτευση πραγματοποιήσαν οι μαθητές του Γυμνασίου και των δύο μεγαλύτερων τάξεων του Δημοτικού Σχολείου, στον Κεφαλάρι του χωριού μας και γύρω από το νέο Γυμνάσιο και το ύδραγωγείο της Κοινότητας, όπου φυτεύτηκαν 100 δενδρύλλια πεύκης και 300 άμυγδαλιές, τα όποια προμηθεύθηκε η Κοινότητα άπ' το Δασαρχείο Καρδίτσας. Στη δεινροφύτευση συμμετείχαν οι καθηγητές και οι διδάσκαλοι των Σχολείων και έγινε με την καθοδήγηση και ύπόδειξη του Δασολόγου της περιοχής κ. Σωτηρίου Μπουρδούβαλη και του δασοφύλακα Γεωργίου Κωνσταντού. Σε όλους άξίζιων θερμά συγχαρητήρια για την ευγενική τους αυτή προσπάθεια.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοτικού και κοινοτικού Κώδικος, και όπως όρίζει το άρθρο 159 αυτού, ο Πρόεδρος της Κοινότητας, παρυσία και του κοινοτικού συμβουλίου, λογοδότησε, στις 30 Μαρτίου (τελευταία Κυριακή του μηνός) σε συγκέντρωση των κατοίκων του χωριού, σχετικά με την διοίκηση και την διαχείριση των κοινοτικών πράγματων, και κυρίως για τα έπιβληθέντα σ' αυτούς τέλη, δικαιώματα, φόροι, εισφορές, την προσωπική εργασία, και γενικά για τα είσπραχθέντα έσοδα και τη διάθεση αυτών. Άπ' τη λογοδοσία του προέδρου βγαίνει ότι, τα τακτικά γενικά έσοδα της Κοινότητας με την Κρατική έπιχορήγηση άπ' τον κρατικό προϋπολογισμό έφτασαν στις 742.000 δραχ.

Επίσης πραγματοποιήθηκαν έκτακτα έσοδα εν όλω δραχ. 500.000, δηλαδή 250.000 άπό το ύπουργείο δημοσίων έργων για την κατασκευή έργων όδοποιίας μέσα στο χωριό, δραχ. 100.000, άπό την Γενική Γραμματεία Άθλητισμού για την κατασκευή τοίχου άντιστηρίξεως στο Κοινοτικό Γυμναστήριο και συμπληρωματικά άλλες 60.000 δραχ. για τον ίδιο σκοπό, 50.000 δρχ. για την συντήρηση και ηλεκτροφωτισμό της κοινοτικής πλατείας άπ' το Νομαρχιακό Ταμείο Καρδίτσας, και 40.000 δραχ. άπό έπίδότηση του 50% της δαπάνης που κατεβλήθη για την σύνταξη της διαχειριστικής εκθέσεως, προς ξύλωση και καυσόξυλων για τους κατοίκους της κοινότητας. Επίσης άπό το Ύπουργείο Δημοσίων Έργων διατέθηκαν στην κοινότητα 1.000 σακιά τσιμέντο για την κατασκευή δρόμων με μπετόν εντός του χωριού.

Άπό τα παρπάνω έσοδα, και τα έτος 1980, πραγματοποιήθηκαν έξοδα διοικήσεως, ύπο χρεωτικών εισφορών και έργων, τα όποια άνέρχονται στο 1.000.000 δραχ.

ΛΗΕΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Στην Καρδίτσα γέννησε η Βασιλική Βασιλική Σφέστερο κοριτσάκι εύλόγησε όλοψύχως να ζήσει και να εύτηχήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Άρραβωνιάστηκε η Ειρήνη Χρήστος Ζούμπου με τον Άναστάσιο Άλεξίου κάτοικο Καρδίτσας.

Η Χρύσα Λεωνίδα Μαλαμίτη με τον Κώστα Ντινίπουλο κάτοικο Καρδίτσας. Και η Λίνα Εύαγγέλου Γραπατσά (έγγονη του Θωμά Κορώνη) με τον Γεώργιο Τζέλο. Τους εύχόμεθα όλόψυχα καλά στέφανα.

Π.Π.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑ

Παρά την κακοκαιρία που έπεκράτησε τις μέρες του Πάσχα -κρύο, βροχές, όμίχλες που θύμιζαν Χριστούγεννα- άθρόα ήταν η άφιξη στο χωριό, των συγχωριανών μας της ξενιτιάς. Άπό Καρδίτσα, Λάρισα, άπό Άθήνα ήρθαν πολλοί. Άκόμα και άπό το Τουρίνο της Ίταλίας ήρθε για λίγες Πασχαλινές μέρες ο μεγάλος νοσταλγός του χωριού μας Μητσος Κουσιός. Ο παππάς μας ο άκουραστος Παπαθεοδός, μοιρασμένος στις δύο ένορίες Μοσχάτου και Πορτίτσας έκανε την πρώτη Άνάσταση το πρωί του Μ. Σαββάτου στην Πορτίτσα και στις 12 τα Μεσάνυκτα την Άνάστασή στο ίδιο χωριό και στις 2½ μετά τα μεσάνυκτα έφτασε στο Μοσχάτο όπου έγινε, στις τρεις η Άνάσταση.

Τη Δευτέρα το πρωί, που ξεκάλυψε κάπως ο καιρός, ήρθε στο χωριό μας άπό το Μοσα στήρι της Κορώνης η εικόνα της Παναγίας με τη λειψανοθήκη του Πολιούχου του νομού μας Άγίου Σεραφείμ. Όλο το χωριό ήταν στην πρωινή λειτουργία της Δευτέρας ήμέρας του Πάσχα για ν' άκούσει τους Άναστάσιμους ύμνους, για το προσκύνημα της Κορωνίτισσας Παναγίας. Το άπόγευμα η βελτίωση του χωριού επέτρεψε να γίνει ο παραδοσιακός πασχαλινός χορός των θληκωτών. Ο χορός άρχισε άπό τις αυλές του Άγιάννη και μετακινήθηκε τραγουδώντας και χορεύοντας στην κεντρική πλατεία του χωριού το Μεσοχώρι, όπου συνεχίστηκε ως το σούρουπο σε τριπλή σειρά (τριπλός χορός) άντρών και γυναικών.

Την ίδια μέρα, Δευτέρα του Πάσχα, έγιναν οι άρχαιρεσίες του Μορφωτικού Συλλόγου για την άνάδειξη της νέας του διοικήσεως. Ένεργά μέλη του 120 Πρόεδρος ο Λάζαρος Γατσαπυστόλης. Ο σύλλογος Προγραμματίζει για τις 20 Ίουλίου, «τ' Άιλίως» που πέφτει Κυριακή, όλοήμερο πανηγύρι στο δροσόλουτο άλλος του Άηλιά. Ο ίδιος θα αναλάβει την λειτουργία έξοχικού κέντρου με άναψυκτικά, όβελιες, έριφίων, κορορέσια κλπ. Την ίδια μέρα στο χωριό θα γίνει η προβολή της περιφημής έγχρωμης ταινίας «Μοσχάτο, το πανέμορφο χωριό των Θεσσαλικών Άγραφών» όπως επίσης της φυσιοατρικής ταινίας «Πίνδος - Όλυμπος».

ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ - ΕΡΓΑΤΙΚΑ

Άν και η κυβέρνηση διέφευσε την πληροφορία που δημοσιεύθηκε στον ήμερησιο Τύπο για την κατάργηση του έφ' άπαξ, που χορηγούν στους άσφαλισμένους τους, οι άσφαλιστικοί όργανισμοί, δεν πρέπει να καθυστερούν οι μισθωτοί όλης της χώρας, όταν πριν μια όδο μάδα, διαβάσαμε στις έφημερίδες πως μειώθηκε το έφ' άπαξ του Ταμείου Φαρμακοϋπαλλήλων.

Τα δημοσιεύματα αυτά, όπως ήταν φυσικό, άναστάτωσαν την μεγάλη τάξη των μισθωτών, για τί το δικαίωμά τους αυτό το συνδέουν με την ίδια τους την ύπαρξη, που στο κάτω - κάτω της γραφής τη θεμελιώνουν με το πολύτιμο ύστέρημά τους.

Μακάρι να είναι άληθινή η διάφηση του ύπουργείου Κοινωνικών Ύπηρεσιών, για την κατάργηση του έφ' άπαξ.

Μά οι μισθωτοί όλης της

έργα άμφοτερα του άριστου καλλιτέχνη του φακού Μήτσου Κουσιός. Τα κείμενα που συνοδεύουν την προβολή έγραψαν, της πρώτης ο Σ. Τσιτσάς και της δεύτερης ο ίδιος ο Μήτσος Κουσιός.

Άπό την Άθήνα πληροφορούμεθα ότι ο συγχωριανός μας Δασολόγος Νικόλαος Χριστοδούλου έξελέγη σε πρόσφατες άρχαιρεσίες πρόεδρος της Πανελληνίου Ένώσεως Δασολόγων Δημ. Ύπαλλήλων.

Το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, ήμερα άυστηρής νηστείας, άρκετοί σε ώρες πρόσκαιρης λιακάδας έξέδραμαν στις γύρω του χωριού έξοχικές τοποθεσίες και μάξισαν σαλιγκάρια που είχαν βγει να χαρούν το Άπριλιάτικο άπόβροχο. Το ίδιο φωτόλουστο άπόβροχο χάρηκε τη Δευτέρα του Πάσχα ο γράφων αυτές τις γραμμές στη «Κομποτό» άπότο άγναεύστο πανοραμικάτατα ο Θεσσαλικός κάμπος, η λίμνη και το έργοτάξιο της ΔΕΗ, και τα πυκνά ρουμάνια-δεντρολόγοι και καστανολόγοι- του βουνού που στοίχειωσαν άπό την έγκατάλειψη του χωριού και τον άφανισμό των γιδιών. Στοίχειωσαν και πυκνωσαν έτσι που να «μη σχίζει φίδι».

Την Κυριακή του Θωμά θα γίνουν οι γάμοι, στη Λεβαδία του συγχωριανού μας γεωπόνου Χρήστου Σκόνδρα με την Λεβαδίτισσα μνηστή του. Ο Δημ. Σκόνδρα σπουδασμένος σε Άνώτερη Σχολή της Ίταλίας, ύπηρετεί στη Λεβαδία, όπου γνωρίστηκε με την μέλλοντα σύζυγό του.

Άπέθαναν στο Μοσχάτο, η Στυλιανή Τάσου Κάρλου σε ηλικία 95 χρόνων, ο Άστεριάδης Μήγκος 78 έτών και η Λουίζα Γούλα (το γένος Γιαννοκού Άντωνίου). Η Στυλιανή Κάρλου πλήρης ήμερών έμεινε το 1918 χήρα. Τότε η φοδερή γρίππη που άρπαξε δεκάδες συγχωριανών μας, είχε θύμα της και τον Τάσο Κάρλο που άποτελούσαν με τη γυναίκα του το πιδό ώραιο ζευγάρι του χωριού. Νεαρή χήρα η Στυλιανή κατώρθωσε να άποκαταστήσει τα τέσσερα κορίτσια της και να καμαρώσει στα γέραμάτα της, έγγονια και διαγόνα.

Η Λουίζα, άπό τα ώραιότερα κορίτσια της έποχής της, ήταν παντρεμένη στην Καρδίτσα όπου πέθανε σε ηλικία 80 περίπου χρόνων.

χώρας πρέπει πάντα να άγρυπνούν, γιατί στις μέρες μας, πολλά λέγονται και δεν γίνονται και διαφεύσεις διαφεύδονται.

Η παράταση μέχρι 30 Ίουνίου άπαγόρευσης των προσλήψεων ισχύει και για τους Όργανισμούς Τοπικής Άυτοδιοικήσεως.

Οι εργατοτεχνίτες οικοδόμοι μπορούν να άναγνωρίσουν πλάσματικά ήμερομίσθια στην άσφάλιση του ΙΚΑ άρκεί να ύποβάλουν σχετική αίτηση μέχρι της 28 Ίουνίου 1980.

Το ΔΣ του ΤΣΑΥ άποφάσισε την αύξηση των συντάμια σύνταξη σαν έκτακτη ένίξων κατά 20% άπό 1-1-80 και ύσχυση.

Με άπόφαση του ΙΚΑ άπλουστεύεται η διαδικασία για την έκδοση των συντάξεων με σκοπό την ταχύτερη έκδοση των άποφάσεων, σε χρόνο ένος περιπου μηνός.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

(Το υαλό παραμύδι)

Στο καλό παραμύθι έννοιες άφηρημένες δεν υπάρχουν. Όλα υποβάλλονται με καθαρές και άπλες φράσεις των ήρώων και τα φυσικά τους γνωρίσματα. Το κρυφό μήνυμα περιέχεται άνάμεσα στα παράξενα έξωπραγματικά και κωμικά στοιχεία.

Όνόματα άναγνωστών τής 'Νεβρόπολη, πού μās έστειλαν τήν συνδρομή τους

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑ.Ι.ΖΑΝΟΥ

Όπως υποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τα όνόματα άναγνωστών τής «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» πού θα έχει θέσει άποδείξεως αλλά και δικαιολογητικά για τó Ταμείο τής Ένώσεως.

Άρχίζουμε με τα όνόματα αυτών πού πρόσφεραν κάτι πιο πολύ άπό τήν συνδρομή τών 150 δραχμ. Ύπακούοντας στην παράκλησή μας να βοηθήσουν τους λίγους πού σηκώνουν τó τεράστιο βάρος τής έκδόσεως τής «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» για τήν άντιμετώπιση τών έξόδων και τήν βελτίωσή τής.

Μερικών ή προσφορά είναι συγκινητική και τους εύχαριστούμε ιδιαίτερα, εύχόμενοι τó παράδειγμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριναίοι.

Κατσάκος Δ. Γιάννης	500
Παπαζωάννου Χρ. Απόστ.	500
Σφέτσιος Χρίστ.	500
Μηλίτης Ι. Θωμάς	500
Καπέκας Άνδρ.	500
Τσαγανός Παναγ.	500
Ποδηματάς Σωκρ.	500
Μήτσιου Κ. Τζίμης	500
Λούτας Ίωάν.	500
Πετρωτός Δ. Νικολ.	500
Άδάμου Κική	500
Παπαγιαννόπουλος Χρ.	500
Παπαμανθέου Μελπομ.	500
Γρηγορίου Η. Φώτης (Βου- νέσι)	500
Χουλάκης Γ. (Κρήτη)	500
Γόρδιος Γ. Κων/νος (Βου- νέσι)	500
Κατοίκος Γ. Παναγ. (Βου- νέσι)	500
Άγορίτσας Άγγ.	400
Σβάρνας Άναστ. ΗΠΑ	390
Παπακωνσταντίνου Δημ. (Μπεζούλα)	300
Λαδιάς Ι. Σωτηρ.	300
Κατοίκος Η. Σωτηρ.	300
Τσιρογιάννης (Βουνέσι)	250
Βλάτσιος Γ. Κώστας	250
Βλάτσιου Κ. Στέλλα	250
Βαλάφας Α. Γιάννης	200
Κορώνης Άν. Θωμάς	200
Κέστης Δ. Νικ. (Άγ. Γιώργ.)	200
Παπαδημητρίου Δημ. (Μπε λοκομίτη)	200
Άργυρώ Ντίνα (Άντων)	200
Καλαμάτα Άν. Ντίνα	200
Γκούμα Άφοι	200
Μαργέλος Δημ. (Βλάσδο)	150
Χαυβαλόπουλος Ίωάννης (Βλάσδο)	150
Χαυβολόπουλος Χαρίλ. (Βλάσδο)	150

που άφομοιώνονται πιο εύκολα. Τα πρόσωπα άποχτούν χαρακτήρα μέσα άπό τή φράση τους. Οι περιγραφικές λεπτομέρειες άπομένει να συμπληρωθούν άπό τή προσωπική φαντασία του κάθε παιδιού ή και του προσώπου πού τó άφηγείται.

Τα παραμύθια δίνουν μια είκόνα του κόσμου αλλά μέσα στον έξωπραγματικό κόσμο, ή ανάγκη για άγάπη, για συνεργασία, καλωσύνη, δικαιοσύνη, παρουσιάζεται σαν άπαραίτητη ή φαντασία για δημιουργική ή κανότητα έξάπτεται, δίνοντας στο παιδί χαρά. Αυτά πετυχαίνει τó καλό παραμύθι. Αυτό πού έχει ήθικά μηνύματα, πού θα του χρησιμεύσουν σαν κανάλια έπικοινωνίας για κοινωνικοπολιτικές προεκτάσεις. Γιατó και τó φανταστικό στοιχείο βοηθάει πολύ, γιατί, άγκαλιάζει τις αξίες πού υπάρχουν σ' άλλους τοπους (άκόμη και φανταστικούς) και πού είναι φορείς πραγματικοί άπό άποψη διδαχτική του καινούργιου πολίτη του κόσμου.

Ή σωστή τοποθέτηση του έξωπραγματικού στοιχείου, μαθαίνει στο παιδί πώς τó θέμα σα λειτουργικό στοιχείο πολλές φορές διασκεδάσει. Αυτό είναι για τί όταν έξοικωθεί τó παιδί μ' α'τήν τήν αντίληψη, μπορεί εύκολα να μεταφέρεται άπό τó πραγματικό στο φανταστικό κι αντίστροφα (τó παιδί καθάλα στο καλάμι, τó πιστεύει για ά λόγο).

Ή μη καλή χρησιμοποίηση του έξωπραγματικού στοιχείου π.χ. ή νεραίδα ή τó καλό πνεύμα πού κάνει θαυμαστά πράγματα για να βοηθήσει τή μικρή σταχτοπούτα, τότε καλά. Άν όμως γίνεται βάρος σε κάτι βλάβερό για τους πολλούς, τότε τó παραμύθι είναι θλαβερό, όπως τó ν' άποχτήσει κανένας πλούτη και δόξα με κάθε τρόπο.

Στó καλό παραμύθι πάντα υπάρχει ή αντίθεση, καλός - κακός, άσχημος - ώραίος, γέροντες, αδύνατος - δυνατός. Έτσι τó παιδί μαθαίνει τó μεγάλο νόμο τών αντιθέσεων πού είναι θεμελιώδης στη ζωή. Τó όμορφο και τó άσχημο είναι σχεδόν ταυτισμένα με τó καλό - κακό. Σ' αυτή τήν αντίθεση, όμορφου - καλού και άσχημου - κακού, κρύβεται ή ήθική αξία του παραμυθιού και φυσικά με τήν έπικράτηση στο τέλος του όμορφου - καλού, πάνω στο άσχημο - κακό, αυτά λέει, ó καθηγητής τής Λαογραφίας κ. Μερικλής. Ή ήθική του παραμυθιού γιατί αυτή ή ήθική ταυτίζεται με τις αντιθέσεις του είναι άπαραίτητο στοιχείο του καλού παραμυθιού μ' ένα τρόπο γοητευτικό και διδαχτικό, με τήν αισθητική. Τó ώραίο μπαίνει στην υπηρεσία του καλού. Ή έπικράτηση τής φυσικής όμορφιάς πάνω στην φυσική άσχημία.

Βλέπουμε λοιπόν, πώς τó καλό παραμύθι, εισάγει τó παιδί άπό ένα κόσμο μυθικό στη πραγματικότητα κι έχει τó μεγάλο καλό να άνοίγει προοπτικές στη παιδική φαντασία.

Στα σημερινά παραμύθια, άποφεύγονται ή βία, ή άγριότητα, οι βασανισμοί, τών παιδιών

παραμυθιών, αν και λένε, ότι τά παλιά παραμύθια δεν πρέπει και τόσο να μās φοβίζουν, άφού όλα γίνονται σ' ένα έξωπραγματικό κόσμο και πάντα με τήν βοήθεια τών κακών πνευμάτων (μάγισσες, μάγοι, δράκοι...) Κι ενώ τó παιδί, εύκολα μπορεί να πάρει σα πρότυπο ένα καουμπόύ άκόμη κι άπό τó παλιό παραμύθι μαθαίνει πώς τίποτα δε γίνεται χωρίς τή συνεργασία, άφού και τó καλό και τó κακό μονάχα με τή συνεργασία τών καλών ή κακών πνευμάτων πετυχαίνεται. Κι έπειτα ότι οι άγριότητες άντανακλώνται σ' ένα μυθικό επίπεδο και χάνεται ή άμεσότητα και δραστηριότητα τών κινήτρων.

Και μη ξεχνούμε, πώς τά παλιά παραμύθια άντικατοπτρίζουν τήν έθιμική - οικονομική κατάσταση διαφόρων ιστορικών εποχών... Κι' άκόμη πώς τά παραμύθια παλιά άπευθύνονταν στους μεγάλους και μονάχα τελευταία τó παραμύθι περιήλθε στον παιδόκοσμο.

Τó καλό παιδικό παραμύθι, είναι γεμάτο άπό τρυφερότητα, άνθρωπιά, καλωσύνη, συνεργασία, φιλία, δικαιοσύνη κι είναι μια άπαραίτητη τροφή για τó πνεύμα του παιδιού. Κι' αυτό γιατί τó παραμύθι είναι έμπλουτισμένο με μήνυμα στί ιδιότητες τών ήρώων και στη πλοκή τών σχέσεων μεταξύ τους.

Έκει οι ήρωες πού μπορεί να ναι ζωάκια, όπως στους μύθους του Αίσωπου, ή φυτά, ή πράγματα τής καθημερινής χρήσης. Όλα δοσμένα με τρόπο άπλο και κατανοητό, άνάλογα με τήν αντίληπτικότητα του παιδιού. Έτσι άσκούμε τις νοητικές του λειτουργίες και με τή συγκίνηση πού προκαλεί έχουμε ψυχοκαθαρτική και ήθικοπλαστική επίδραση πάνω του.

Στó επόμενο θα μιλήσουμε για τήν επίδραση του παραμυθιού πάνω στο παιδί.

ΠΑΝΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Του κ. Θ. Κατσάκου

Ή Γεν. Συνέλευση τής ΠΣ πραγματοποιήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1980 ήμέρα Τετάρτη στην αίθουσα του Συλλόγου των Λαρισσαίων, Πατησίων 53 και άσχολήθηκε με όλα όσα γράφαμε με λεπτομέρειες στο φύλλο 27 τής «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ». Άναφέρουμε τα θέματα και έδώ, μοιολεκτικά, για να τά υπενθυμίσουμε: Άπολογισμός και Προόλογισμός, Προγραμματισμός έργων για τó 1980 όπως ή όργάνωση εορτών και εκδηλώσεων για τήν 100ετηρίδα άπό τής άπελευθερώσεως τής Θεσσαλίας, ή έξεύρεση οικονομικών μέσων για τήν ιδιόκτητο στενωριακού δικτύου και τών άρδευση, ή ολοκλήρωση του συγκοινωνικών έργων για όλοκληρη τήν Θεσσαλία, ή ίδρυση Θεσσαλικού Πανεπιστημίου, ή εκπροσώπηση άναλόγου αριθμού ύπουρων στην Κυβέρνηση και τέλος ψηφοφορία για έκλογή του 14 μέλους του Δ.Σ.

Πρόεδρος τής ΓΣ έξελέγη ό φιλοξενών Πρόεδρος του Συνέσμου Λαρισσαίων κ. Ξεντέρης Χρίστος ό οποίος με μεγάλη έμπειρία και ικανότητα διήυθυνε τή διεξαγωγή τών συζητήσεων.

Σ' αυτή τή ΓΣ όπως έγραφα δεν εκλήθηκαν μόνο οι Σύλλογοι - μέλη τής ΠΣ αλλά και όλα τά γνωστά Θεσσαλικά Σωματεία τών Άθηνών, επίσης εκλήθησαν και παρέστησαν Θεσσαλοί Βουλευτά και Πολιτευτά, καθηγητά, ειδικοί Έπιστήμονες και άρμόδιοι Τεχνικοί, άπό τους όποιους πολλοί έλαβαν μέρος στην συζήτηση, άνέπτυξαν και έπρότειναν λεπτομέρειες για τήν ύλοποίηση τών συζητούμενων θεμάτων όπως ό κ. Μαγειρίου για τήν άρδρευση όλοκληρου του Θεσσαλικού κάμπου, οι κ.κ. Δερβενάγας και Παπαναστασίου για τó συγκοινωνιακό δικτυο κ.ο.κ.

Όσο για τó καυτό θέμα, τήν ιδιόκτητο στέγη δηλ. για όλους τους Θεσσαλικούς Συλλόγους τών Άθηνών, ό κ. Νικ. Παπαγεωργίου Πρόεδρος τής Γ.Σ. Ε.Ε. μετέφερε τήν γνώμη και πρόταση του Μακαριώτατου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης

Έλλάδος κ.κ. Σεραφείμ, ό όποιος μόνιμα και ζωηρά ένδιαφέρεται για' αυτό, πού αν πραγματοποιηθεί θα έχουμε γρήγορα τά τόσο επιθυμητά άπό όλους ιδιόκτητα γραφεία. Ή πρόταση του Άρχιεπισκόπου έγινε δεκτή και χειροκροτήθηκε άπό τή Γ.Σ. όπως κατά γνώμες και άλλων συζητητών.

Τέλος δόθηκαν κατευθύνσεις και συνεστήθησαν Έπιτροπές για να έπιμεληθούν τά διάφορα θέματα, προτάσει δε τών παρισταμένων βουλευτών, αποφασίστηκε να κληθούν σύντομα, στην ίδια αίθουσα και να παραστούν έλοι οι Βουλευτά και άλλοι Πολιτευτά τής Θεσσαλίας, άνεξαρτήτως πολιτικών τοποθετήσεων και ιδειολογιών ώστε να γίνει εύρεια και έξωνυχιστική συζήτηση για όλα τά γενικότερα θέματα του Θεσσαλικού χώρου, να ληφθούν άποφάσεις και να γίνουν άνάλογοι όμαδικά ένέργειαι προς πραγματοποίησή τους.

Και ή Γ.Σ. έκλεισε με τήν έκλογήν του 14ου μέλους του Δ.Σ τής ΠΣ κ. Πορφύθης Άν. και του άναπληρωτού του κ. Πετρίδη Άριστ. άπό τó Σύλλογο Θεσ)λών Παπάγου.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΩΡΕΕΣ

Για τήν άποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου προσέφεραν οι κ.κ. ΚΑΡΑΣΙΩΤΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤ. δρχ. 30.000.

Έπίσης στη μνήμη τών γονιών του και τών άδελφών του ό κ. ΖΟΥΚΑΣ Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ δρχ. 20.000.

ΕΡΑΝΟΣ

Σε λίγες μέρες θα γίνει ό τελευταίος έρανος για τήν άποπεράτωση τρυ Πνευματικού Κέντρου στην προσπάθειά μας να λειτουργήσει φέτος τó καλοκαίρι αν είναι δυνατόν.

Σας ζητούμε προκαταβολικά συγγνώμη, αν έρθουμε σε άτάλληλη ώρα.

Πεθαίνουν 12 εκατ. παιδιά γιατί λείπουν τά έμβόλια

ΘΑ ΣΤΟΙΧΙΖΑΝ 300 ΕΚ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ, 11. Ρώτερ. Δώδεκα εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο στον κόσμο άπό άρρώστιες πού μπορούν να προληφθούν, όπως ή πολιομυελίτιδα, γιατί δεν μπορούν να δρουν τά χρηματικά ποσά πού χρειάζονται για τήν αγορά τών έμβολίων.

Βρετανική έκθεση πού δημοσιεύτηκε χθες στο Λονδίνο, τονίζει ότι τών έμβολιασμών τών έξι κυριότερων θανατηφόρων παιδικών νόσων: ής πολιομυελίτιδας, τής φυματίωσης, τού κοκίτη, του τετανού και της διφθερίτιδος, θα χρειάζονται 390 εκατομμύρια δολάρια για όλα τά παιδιά πού γεννιούνται κάθε μέρα στον κόσμο, ποσό πού είναι ούσ' άστ κα' άσφάρτα για μια τέτοια έκθεση.

Τό ποσό αυτό δεν είναι μεγάλο από ό,τι ξοδεύουν έτησίως οι έθνικές σε μια δυτική χώρα - όπως ή Βρετανία για να πηγαίνουν στον κινηματογράφο.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ

Άπό Μεσσηνικολίτες φοιτητές παραδίδονται στο σπίτι σας Μαθήματα σε μαθητές ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ - ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Τηλεφωνήστε 3248.941, 6510.454.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Δ Η Τ Ω

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

Α. ΚΑΡΑΜΑΓΚΙΟΛΑΣ - Γ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 24 - ΑΘΗΝΑΙ 141 Τηλ. 3600.905, 3638.300 και 3605.796.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ό κ. ΚΑΡΑΜΑΓΚΙΟΛΑΣ είναι πατριώτης μας άπό τó ΒΛΑΣΔΟ' και φανατικός νοσταλγός του χωριού του και τής ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ.